

பெரிய புராணத்தில் திருவைந்தெழுத்து

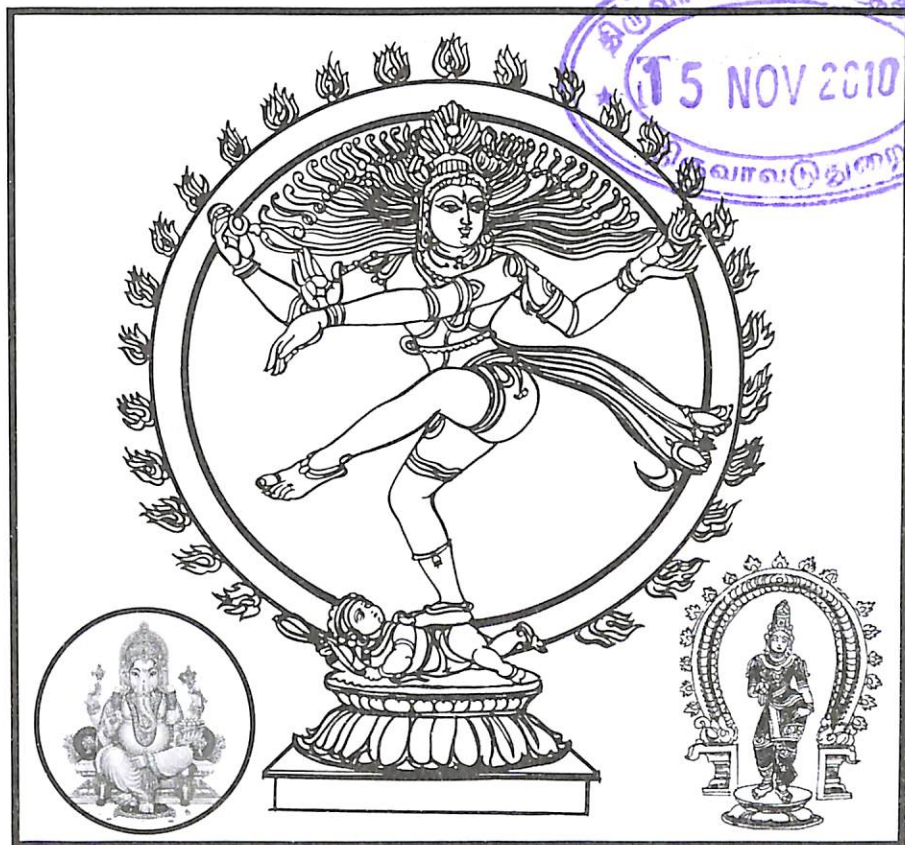
ACC NO: 12088

Q 23

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
சைவத் திருமுறை நேர்முகப்பயிற்சி மையம்
சிவகாசி - 626 123

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியபுராணத்தில் திருவைந்தெழுத்து

ஊழியு மின்பமுங் காலமாகி யுருந்தவமாகி
ஏழிசை யின் பொருள் வாழும் வாழ்க்கை வினையின் புணர்ப்பாகி
நாழிகையும் பல ஞாயிறாகிநளிர் நாரையூர் தன்னில்
வாழியர் மேதகு மைந்தர் செய்யும் வகையின் விளைவாமே (3-107-7)

தொகுப்பு : க.சோமசுந்தரம், இயக்குநர்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சைவத்
திருமுறை நேர்முகப்பயிற்சி மையம்

சிவகாசி - 626 123

உ

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான

போத நெறிகாட்டும் வெண்ணெய்

பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக் கோர்

மெய்ஞ்ஞான பானுவாகிக்

குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்

குரு நமச்சிவாய தேவன்

சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு

நீழேழி தழைக மாதோ.

ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனக் குருமுதல்வர்
அருள்திரு நமச்வாய மூர்த்திகள்

திருவைந்தெழுத்து பொருளடக்கம்

வ. எண்.	பொருள்	பக்கம்
1.	குருமரப் வாழ்த்து	1
2.	முன்னுரை	5
3.	பெரியபுராணத்தில் திருவைந்தெழுத்து	7
4.	மறை-ஐந்தெழுத்து	8
5.	ஐந்தெழுத்து ஆட்சி	10
6.	சைவ சமய சாதனங்கள்	22
7.	பஞ்சபூராணம்	25
8.	வழிபாடு செய்வது எப்படி ?	27
9.	சிவாலய வழிபாட்டின் முறை	40
10.	கும்பாபிஷேகம்	43
11.	திருவிழாக்களும், தத்துவங்களும்	59

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
“நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே”

முன்னுரை

2/2

நமது சைவ சமயம் மிகத் தொன்மைச் சமயமாகும். சைவ சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளான கண்ணுதற் பெருங்கடவுளை பிறவா யாக்கைப் பெரியோனாய்ச் சிறப்பித்துக் கூறுவன, நம் தமிழ் இலக்கியங்களாகும். பரம்பொருளாம் சிவபெருமானைக் கோயில் கருவறையில் நிறுவப்பெற்றுள்ள அருட்குறியினைத் தரிசிப்பதன் வாயிலாகப் பெறுதற்கரிய பேறுகளைப் பெறலாம் என்றுணர்த்தி நிற்கும் திருக்கோயில்களின் சிறப்பு வடிவமைப்பு வகைகள் பற்றிக் கூறுபவை கோயிற்கட்டிடக் கலை வரலாற்று நூல்களாகும்.

அறுபான் மும்மை நாயனார் தம் அருள் வரலாற்றை முறையாய் எடுத்து இயம்புவது பக்திச்சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடிய சேக்கிழார் சுவாமிகளின் “திருத்தொண்டர் புராணம்” ஆகும். பல்வகைச் சிறப்புக்களையும் ஒருங்கே பெற்றுள்ளமையின் “பெரியபுராணம்” என வழங்கப் பெற்று பன்னிரண்டாந் திருமுறையாகப் போற்றப்படுகிறது.

‘பெரியபுராணத்தில் திருவைந்தெழுத்து’ என்னும் இந்நூலின் மெய்யடியார்கள் தன் முனைப்பற்றுத் திருவருள் என்றும், முனைப்பு வழி என்றும் மாறாது ஒழுகும் திருவினர். அவர்கள் திருஜந்தெழுத்தோதி அருட்செயல்கள் புரிந்த திறன் குறித்தும் அதனால் பெற்ற சிறப்புகள் பற்றியும் நன்கு தொகுத்து சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. திருத்தொண்டர்கள் நோக்கிலும், வாக்கிலும், மனத்திலும் எல்லாம் இடையறாது குடிகொண்டிருந்தது இறைவனின் திருவைந்தெழுத்தேயாகும். உலகியல், வீட்டியல் இரண்டையும் உள்ளவாறுணர்த்தும் பொருள் மறை திருவைந்தெழுத்தே. இதனை விடாது கணிப்பவர்கள் பசி, நோய், பேய், நச்சுயிர், பகை முதலிய எதனாலும் துன்புறமாட்டார்கள்; எல்லா நலமும் எய்துவர். “திருவைந்தெழுத்து” - இதனை விட சிறந்த மந்திரமில்லை என்பது ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்மொழி ஆகும். எனவே “திருஜந்தெழுத்துக்களை நாளும் ஓதி நன்னெறிக்கு உய்யலாம்” என அருளாளர்கள் அருளியிருக்கின்றார்கள். இதனடிப்படையில் பெரியபுராணத்தில் திருஜந்தெழுத்து ஆட்சிமை குறித்து தொகுத்து வழங்கிட திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் குருமகா சன்னிதானம் அவர்கள் அருளாணையின் வண்ணம் இந்நூல் வெளியிடப் பெறுகிறது.

கூடுதலாக இந்நூலில் திருக்கோயில் வழிபாடு, கும்பாபிசேகம், திருக்கோயில் திருவிழாக்கள் அதன் தத்துவங்கள், சைவசமய சாதனங்கள், பஞ்சபுராணப் பாடல்கள், ஆகியவை மாணவர்கள் விரும்பியவாறு தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளன. எல்லா நற்செயல்களை தொடங்கும் போதும், வீட்டிலும், திருக்கோயிலிலும் பூசையும் திருவிழாவும் நடக்கும் போதும் ஓத வேண்டியது இத் திருஜந்தெழுத்தேயாம். மாணவர்கள் எப்பொழுதும் ஒதி பல நல்லின்பம் பெறலாம்.

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் திருவைந்தெழுத்தை விடாது ஓதிய நாயன்மார்களின் நியமங்களையும், மனவறுதியுடன் திருஜந்தெழுத்தைப் போற்றிப் பரவிய பாங்கினைக் குறிக்கும் பாடல் வரிகளையும், சிறப்புக்களையும் திருமதி. சோ.சாவித்திரி தொகுத்து உள்ளார்கள்.

ஞானப் பண்ணையாகிய திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் 23வது பட்டத்தில் எழுந்தருளிச் சிவஞானச் செங்கோலோச்சி வரும் மெய்கண்ட சந்தானம் சீர்வளர்சீர், குருமகா சன்னிதானம் அவர்கள் அடியேனை இப்பணியில் செலுத்தி ஆட்கொண்டருளும் பேரருட்திறத்தை நினைந்து அவர்கள் பொன்னார் திருவடிகளை மனம், மெய், மொழிகளாற் போற்றி வணங்கி இந்நூலைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

அடியேன்

க. சோமசுந்தரம்.

இயக்குநர்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சைவத் திருமுறை
நேர்முகப்பயிற்சி மையம், சிவகாசி - 626 123.

சிவகாசி
23.9.2010

212

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

பெரியபுராணத்தில் திருவைந்தெழுத்து

“சிவாய நம என்று சிந்தித்திருப்பார்க்கு
அபாயம் ஒரு நாளும் இல்லை.”

“சிவாய நம” என்பது சொல்லும் போதோ எழுதும் போதோ வெறும் எண்ணிக்கையில் ஐந்து தமிழ் எழுத்துக்களால் ஆகிய ஓர் சொல்லாய்த் திகழ்வது போல் தெரிகிறது. ஆனால் அந்தச் சொல்லின் ஒவ்வொரு எழுத்துக்கும் உரிய மந்திர ஆற்றல், வலிமை, மறைச் சொல்லாக விளங்கும் தன்மை போன்ற பல சக்திகளைத் தன்னுள் அடக்கி இருக்கின்ற சொல் என்பது அனுபவ பூர்வமான உண்மை.

திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் திருவைந்தெழுத்தை மனமுருகியும், செம்மையாம் ஒழுக்கத்துடனும், ஒருமைநெறி நின்றும், விருப்புடனும், துன்பங்களால் துடிக்கின்ற போதும், புகழ்ந்து போற்றியும், பாடியும், ஓதும் முறையில், செயலில் பித்தாகியும், எப்போதும் விழித்திருக்கும் போதும், தூங்கும் போதும், திருநீறு அணிந்தும் ஒதுவதால் பல நன்மைகளைப் பெறலாம் என்று தம் பதிகங்களின் திருக்கடைக்காப்பில் கூறியருளியுள்ளார்.

இத்தகைய சீரிய திருவைந்தெழுத்தைத் தவறாமல் ஓதிய நாயன்மார்களின் நியமங்களையும், திருவைந்தெழுத்தின் மீது கொண்டிருந்த பற்று, திருவைந்தெழுத்தை ஓதியதால் அவர்கள் பெற்ற சிறப்புகள் ஆகியவற்றைச் சேக்கிழார் பெருமான் தமது பெரிய புராணத்தில் கூறி விளக்கியருளியுள்ளார்.

அமர்ந்தியார் தராசில் ஏறுதல், ஆனாயநாயனார் புல்லாங்குழல் இசைத்தல், திலகவதியார் மருள்நீக்கியாருக்குத் திருநீறு தருதல், திருநாவுக்கரசர் பெருமான் கடலில் கடடிய கல்லில் மிதத்தல், திருஞானசம்பந்தர் முத்துச் சிவிகை ஏறுதல், திருஞான சம்பந்தப் பெருமான் பாண்டிய நாட்டுக்குப் புறப்படுதல், தண்டியடிகள் சபதம் கூறிக் குளத்தில் மூழ்குதல், புகழ்ச் சோழ நாயனார் தீக்குளித்தல், சேரமான் பெருமான் நாயனார் குதிரையை ஆகாய வீதியில் செலுத்துதல் போன்ற பல அற்புதங்களைப் பஞ்சாக்கரத்தை அன்போடு ஆர்வத்துடன் மனஉறுதியுடன் நெஞ்சருகி ஓதிப் பெரும் பேறு பெற்ற நாயன்மார். தம் வரலாற்றை முறையால் எடுத்தியம்புவது “பெரியபுராணம்” என்னும் காப்பிய நன்னூல் ஆகும்.

மறை :-

திருவைந்தெழுத்து என்பது சித்தாந்தச் சைவச் செந்நெறிச் செல்வர்கள் நாளும் கணித்து வரும் பொருள் மறை ஆகும். மறை - மந்திரம். மந்திரம் இரு வகைப்படும். அவை பொருள் மறை, புகழ் மறை என்பன. பொருள் மறை மெய்ப்பொருள் உண்மை விளக்குவது. புகழ்மறை கருதியது கைகூடக் கணிக்கும் கடவுட் புகழாகும். பொருள்மறை இறை, உயிர், தளை என்னும் முப்பொருள் உண்மை கூறுவது. மந்திரம் என்னும் சொல் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது.

தொல்காப்பியத்தில்

“நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த

மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப”

- தொல்காப்பியம்

திருக்குறளில்

“நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து

மறைமொழி காட்டி விடும்.” (திருக்குறள்) என்றும் வழக்குப்பெற்றுள்ளது.

சங்க காலத்தை அடுத்து வந்த புத்திமை நூல்களில்

“மருந்து வேண்டில் இவை மந்திரங்கள் ‘இவை’

மந்திரமாவது நீறு” எனவரும் திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்கிலும்

“மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகி” என அப்பரடிகள் திருவாக்கிலும் அறியக்கிடக்கின்றது. திருமூலர் அருளிய நூல் “திருமந்திரம்” என்றே பெயர் உள்ளது. இந்நூல்களில் திருவைந்தெழுத்தாம் அரிய மந்திரம் குறிக்கப் பெற்றிருப்பதும் அறியத்தக்கது.

ஆளுடைய பிள்ளையார் தனதுரையைத் தலைவனாகிய ஆண்டவன் உரையென்றே அருளினார். அதனால் அருள் கைவந்த ஆன்றோர் நிறைமொழி மாந்தராவர். அவர் வாய்மொழி ஆண்டவன் அருள்மொழி; அதுவே மறைமொழி, அதுவே மந்திரமாகும்.

இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாகத் திருவைந்தெழுத்தே ஆதிமந்திரமாக அனைத்தையும் வெல்லும் மந்திரமாகப் பெரியபுராணத்தில் குறிக்கப் பெறுகின்றது.

“ஆதிமந்திரம் அஞ்செழுத்தோதுவார் நோக்கும்

மாதிரத்தினும் மற்றை மந்திரவிதி வருமே”

என்பது அப்பாடற்பகுதியாகும்.

ஐந்தெழுத்து :-

சிவியநம என்பது ஐம்பொருள் உண்மை காட்டுவதால் இதனை ஐந்துபதம் எனக்கூறி ஐம்பொருளும் காட்டுவர் நம் முன்னோர்கள். மறை உண்மையும்,

பெரியபுராணத்தில் திருவைந்தெழுத்து

அதற்குத் தனிப்பேராற்றல் உண்மையும்; அதனைக் கணிப்பார் அருளால் கருதிய பயன் கை கூடப் பெறுதலும் கண்டும், கேட்டும் எண்ணிப் போற்றிப் பெற்று வந்துள்ளது.

ஐந்து பதம் :-

“அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுபதம் சொல்லி” என ஆளுடைய நம்பி அருளி உள்ளார்கள். எனவே ஐந்தெழுத்து என்பது ஐந்து சொற்களின் தனித்தனி முதல் எழுத்துக்களாகும். திருவைந்தெழுத்தில் ‘சி’ கரம் சிவபரம்பொருளையும், ‘வ’ கரம் அருளையும், ‘ய’ கரம் உயிரையும் ‘ந’ கரம் மறைப்பையும், ‘ம’ கரம் மலம் மாயைகளையும் குறிக்கும்.

திருவைந்தெழுத்தே அனைத்தும்

திருஐந்தெழுத்து ‘சிவய நம’ இவை விளக்கும் பொருள் சிவன், அருள், ஆன்மா, திரோதம், மலம், மாயை என்பன. இவற்றைக் குறிக்கும் திருமூலர் திருப்பாட்டு வருமாறு :-

“சிவன் அருள் ஆய சிவன் திருநாமம்
சிவன் அருள் ஆன்மாத் திரோதம் மலம்மாயை
சிவன் முதலாகச் சிறந்த நிரோதம்
பவமதகன்று பர சிவனாமே”

நிரோதம் - தடை; பவம் - இருவினை; பிறப்பு - இறைவனின் திருமுகங்கள் ஐந்தாகவும், அறிகருவி ஐந்தாகவும், தொழிற்கருவி ஐந்தாகவும், மாபுதங்கள் ஐந்தாகவும். இறைவன் ஆணை வழி நின்று ஐந்தொழில்களை நடத்தும் மூர்த்தங்கள் ஐந்தாகவும் விளங்குவனவெல்லாம் இத்திருவைந்தெழுத்தேயாகும் அனைத்து மறைகளும் அஞ்செழுத்திலடங்கும். அஞ்செழுத்து உண்ணும் மருந்துமாம்; அழியாக் காலமுமாம்; பண்ணமை கேள்வியுமாம்; பயனார் பாடலுமாம்; விண்ணவர் தொழுந்தகை விழுப் பொருளுமாம். ஐந்தெழுத்தே அப்பரடிகளைக் கன்மேல் மிதப்பித்துக்கரை ஏற்றியது. ஆளுடைபிள்ளையார்க்கு ஆண்டவன் அஞ்செழுத்துப் பொறித்த செம்பொற்றாளம் அருளினன்.

“திருநாமம் ஐந்தெழுத்தும் செப்பாராகில்” (நாவரசர் - திருத்தாண்டகம்)

“எண்ணிலேன் திருநாமத்து எழுத்தைந்தும்” (திருவாசகம்)

“எந்தையார் திருநாமம் நமசிவாயம்” (திருத்தாண்டகம்)

என்பனவாகிய திருவாக்குகள் இவ்வுண்மையை விளக்கும். இவ்வாறு இத் திருவைந்தெழுத்து எல்லாமாய், ஐந்துபூதம், அனைத்துலகம் ஆயின பற்றியே.

“அஞ்செழுத்தாலைந்து பூதம் படைத்தனன்
அஞ்செழுத்தாற் பல யோனி படைத்தனன்

அஞ்செழுத்தாலிவ் வகலிபந் தாங்கினன்
 அஞ்செழுத்தாலே யமர்ந்து நின்றானே” (திருமந்திரம்-945)
 “ஐம்பதெழுத்தே யனைத்தும் வேதங்களும்
 ஐம்பதெழுத்தே யனைத்தா கமங்களும்
 ஐம்பதெழுத்தே யுமாவ தறிந்தபின்
 ஐம்பதெழுத்தும் போயஞ்செழுத்தாமே” (திருமந்திரம்-944)
 என திருமந்திரம் விளக்குகிறது.

உலகம், உலகியற் பொருள் அனைத்தையும் இயக்குவது திருஐந்தெழுத்தே. இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாகத் இறைவனின் திருவுருவாகவும் திருவைந்தெழுத்தே அமைந்துள்ளது என்பது அறியத்தக்கது. திருஐந்தெழுத்து ஓங்காரத்தின் உள்ளொளியாதலின் ஓங்காரமின்றியே திருஐந்தெழுத்தோதும் தொன்மரபு உடையது.

திருவைந்தெழுத்தின் ஒவ்வொருமூத்திற்கும் பொருள் கூறிலும் இதன் வழி மெய்ம்மையாக உணர வேண்டுமது இறைவனையேயாம்.

இதனை

“ஐந்தெழுத்தும் பாடிய பொருளாய் உள்ளான்”
 எனச் சேக்கிழார் வாக்காலும் அறியலாம். தோன்றிய மந்திரங்கட்கெல்லாம் முதன்மை வாய்ந்தது. என்பதனை திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின்.

“எல்லாம் தோன்றும் முதலாகும்

முதல்வனார் எழுத்தஞ்சென்பார்.” (பெ.பு.265) வாக்கால் அறியலாம்.

சிவநேயச் செல்வர்களின் அருட்பேறும் ஐந்தெழுத்து ஆட்சியும் :-

திருத்தொண்டர்கள் அனைவரும் ஒருமையாம் நிலையில் நின்றவர்கள். நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும், மென்றாலும், துயின்றாலும், விழித்தாலும், இமைத்தாலும் மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலும் மறவாதவர்கள். அவர்கள் நோக்கிலும், வாக்கிலும், மனத்திலும் எல்லாம் இடையறாது குடி கொண்டிருந்தது இறைவனின் திருவைந்தெழுத்தேயாகும். இதனை அத்திருத்தொண்டர்கள் வரலாற்றாலும் அவர்கள் அருளிய திருவாக்காலும் நன்கு அறியலாம்.

திருஞானசம்பந்தர் :-

சிவபாதவிருதயர் தவம் செய்து சீகாழிப் பெருவாழ்வாகிய சம்பந்தரைப் பெற்றெடுத்தார். சம்பந்தர்

“சிவனடியே சிந்திக்கும், திருப்பெருகி சிவஞானம்

பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிற்றாங்கிய ஞானம்

உவமையிலா கலை ஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்”

ஆகியவை அமையப்பெற்றுச் “சிவஞானத்தமிழ்” பாடி மக்களுக்கெல்லாம் திருநெறிய மெய்ஞானத்தை அளித்தார்.

திருஞானசம்பந்தர் திருநெல்வாயில் அரத்துறைக்குச் செல்லுகையில், ஆங்கு இறைவன் திருவருளால்

“ஏறுதற்குச் சிவிகை இடக்குடை

கூறி ஊதக் குலவு பொற்சின்னங்கள்” கொடுக்கப் பெற்றார்

(திருஞா.பு.செ.195)

இவற்றையெல்லாம் அன்னார் கேட்டுப் பெற்றனரல்லர்.

இறைவன் பால் பெற்ற தாளமும், முத்துச் சிவிகையில் ஏறுங்காலும் பாண்டி நாட்டுக்குப் புறப்படுங்காலும் எல்லாம் இவருக்கு உள்ளும் புறமும் முசிழ்த்திருந்தது திருவைந்தெழுத்தேயாகும்.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் சிவிகை ஏறியருளியதும் தம் பொருட்டன்று. உலகம் உய்யும் பொருட்டேயாகும். உலகெலாம் - இறைவர் இப்புராணத்துக்கு எடுத்துக் கொடுத்தருளிய அருள் முதல் மொழியாகிய சிவமந்திரம். இதனைச் சேக்கிழார் பெருமான் இப் புராணத்துக்கு நடுநாயகமாகப் புதித்து வைத்தருளிய இடம் இப்பாடல் ஆகும்.

“சோதி முத்தின் சிவிகை சூழ் வந்து, பார்

மீது தாழ்ந்து, வெண்ணீர்ஹொளி போற்றி, நின்று

ஆதி யாரருளா தலின் அஞ்செழுத்து

ஓதி யேறினாருய்ய வுலகெலாம்”

(பெ.பு.2114)

இறைவருடைய திருவருளாக விளங்கும் திருவைந்தெழுத்தைக் கணிக்க (செபிக்க) வேண்டும் என்பதனை பெரியபுராணம் திருஞானசம்பந்தர் புராணத்தில்,

“எல்லாம் அரன்பெயர் சூழ்க” என்றது தொல்லுயிர் யாவையும் வாழி

அஞ்செழுத்தோதி வளர்கவே”

(பெ.பு.823)

எனவரும் வாக்கால் அறியலாம். அரன் நாமமே சூழ்க என்ற தொடரின் பொருள் கூறவந்த சேக்கிழார் பெருமான், அரன் திருநாமமாக திருவைந்தெழுத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

“மந்திரங்களான வெலாம் அருளிச்செய்து மற்றவற்றின்

வைதிக நூற்சடங்கின் வந்த

சிந்தை மயக்குறும் ஐயம் தெளிய எல்லாம்

செழுமறையோர்க் கருளியவர் தெளியும் ஆற்றால்

முந்தை முதல் மந்திரங்கள் எல்லாம் தோன்றும் முதலாகும்

முதல்வணார் எழுத்தஞ்சென்பார்

அந்தியினுள் மந்திரம் அஞ்செழுத்துமே யென்று

அஞ்செழுத்தின் திருப்பதிகம் அருளிச் செய்தார்”

(திருத்தொண்டர் புராணம் - திருஞானசம்பந்தர் - 266)

என்றுள்ள சேக்கிழார் வாக்கு அவ்வந்தணர்க்கு உணர்த்திய அருமறை ஐந்தெழுத்தின் பெருமையை விளக்கும். நிறைவாக ஆச்சாள்புரத்தில் திருஐந்தெழுத்தே அனைவரும் உய்வதற்குரிய பொருளென வானமும் நிலனும் கேட்க

“ஞான மெய்நெறிதான் யார்க்கும்
நமச்சிவாயச் சொலாம்”

(பெ.பு.1243)

என அருளி அனைவரையும் முத்திப் பேற்றிற்கு அழைத்துச் சென்றவர். திருஞானசம்பந்தப் பெருமானே யாவர். இவர் அருளிய திருவைந்தெழுத்துப் பதிகம் இரண்டாகும்.

திருநாவுக்கரசர், திவகவதியார் :-

தம்பியார் உளராக வேண்டுமென வைத்த தயவினால் வாழ்ந்த திலகவதி அம்மையார். தம் வழிபாட்டின் பயனாக மீண்டும் தம் சைவ சமயம் சார்ந்த மருள் நீக்கியாருக்குத் திருநீற்றை அஞ்செழுத்தோதிக் கொடுத்தமையை அவர் வரலாற்றால் அறிகிறோம். பொல்லா அமணர்கள் விளைவித்த தீங்குகளையெல்லாம் திருவைந்தெழுத்தின் துணைகொண்டே வென்றவர் ஆளுடைய அரசர்.

“துஞ்சிருள் காலை மாலை தொடர்ச்சியை மறந்திராதே
அஞ்செழுத்தோதினாளு மரனடிக் கன்பதாக்கும்.
வஞ்சனைப்பாற் சோறாக்கி வழக்கிலா வமணர் தந்த
நஞ்சமுதாக்கு வித்தார் நனி பள்ளியடிகளாரே”

“சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே”

“பெருகிய வன்பினர் பிடித்த பெற்றியால்
அருமலரோன் முதலமரர் வாழ்த்துதற்கு
அரிய அஞ்செழுத்தையுமரசு போற்றிடக்
கரு நெடுங் கடலினுட்கல் மிதந்ததே”

(பெ.பு.1392)

எனவரும் பாடல்களால் இவ்வுண்மை அறியலாம்.

திருஐந்தெழுத்தைக் கைக்கொண்டு ஒழுகும் செந்நெறியினர் தம் எழுவகை பிறப்புக்குரிய எஞ்சு வினைகள் நீராக்கப்படுதலும், ஊழ்வினைப் புசிப்பும், ஆணவ மல அடக்கமும் பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்தலும் நிகழும் என்னும் முறையையே திருநாவுக்கரசர் திருவரலாற்றால் காணலாம். இவ்வுண்மை வரும் திருப்பாட்டால் புலனாகும்.

“இருவினைப் பாசமும் மலக்கல் ஆர்த்தலின்
வருபவக் கடலில் வீழ்மாக்கள் ஏறிட
அருளுமெய் அஞ்செழுத் தரசை இக்கடல்
ஒருகடல் மேல் ஏற்றிடல் உரைக்க வேண்டுமோ”

(பெ.பு.1394)

திருநாவுக்கரசர் திருக்கயிலையைக் காண வேண்டி மெய்வருத்தித் துவண்டு
மயங்கித் திரிந்த வேளையில் சிவபெருமான் திருவாக்கின்படி திருவையாற்றுப்
பொய்கையில் மூழ்கி எழுந்து. திருக்கயிலை குன்றுடையார் காட்சி கண்டார்.

“ஏற்றினாரருடலை மிசைக் கொண்டெழுந் திறைஞ்சி
வேற்றுமாகி விண்ணாகி நின்றார் மொழி விரும்பி
ஆற்றல் பெற்ற வரண்ணலாரஞ் செழுத்தோதிப்
பாற்றடம் புனற் பொய்கையின் மூழ்கினர், பணியால்”

(பெ.பு.1635)

சுந்தரர் :-

அண்ணலார் அடிமறவாத் திருவருளோடு இடையறாது
திருஐந்தெழுத்தோதி வரும் சீர்மை மிக்க அடியவர்கள் ஓரோருகால்
மறக்கினும் அவர்தம் பழக்க மிகுதியால் இயல்பாகவே அவர்தம் நா
“நமச்சிவாய” என நவிலும், அவ்வுண்மை புலப்படுத்துவதே ஆளுடைய நம்பி
அருளிய திருப்பதிகம்.

நம்பிஆருரர் வரவு நோக்கிக் குருகாவூர்க்குழகர் பொதி சோறும் பந்தரும்
அமைத்து வழிமேல் விழி வைத்தருளினார். நம்பியாருரரும் அப்பந்தரிடை
எழுந்தருளினார்; “சிவாயநம” எனப்பேசி அமர்ந்தனர்,

“குருகா வூரமர்ந்தருளும் குழகர் வழிபார்த்திருப்பத்
திருவாரூர் த்தம்பிரான் றோழர் திருத்தொண்டருடன்
வருவா ரப்பந்தரிடைப் புகுந்து திருமறையவர் பாற்
பெருகார்வஞ் செலவிருந்தார். “சிவாயநம” எனப்பேசி
திருவைந்தெழுத்தை முப்போதும் ஓத வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

(பெ.பு.157)

“அந்திய நண்பகலும் அஞ்சுபதஞ் சொல்லி
முந்தி எழும் பழைய வல்வினை மூடா முன்
சிந்தை பராமரியாத் தென்றிரு வாரூர்புக்
கெந்தை பிரானாரை என்று கொல் எய்துவதே”
என்பது நம்பியாருரரின் திருவாக்காகும்.

சங்கிலியார் :-

கயிலையில் கமலினியாராக வாழ்ந்து ஆலாலசுந்தரரிடத்து ஒருகால்
அன்புற்ற இவர், பிரிந்து திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாராய்த் தோன்றி

பெரியபுராணத்தில் திருவைந்தெழுத்து திருவருளால் மீண்டும் அவரை மணக்கும் பேறு பெற்றவர் இவர். திருவொற்றியூரில் ஒரே சமயத்தில் இருமாலை தொடுத்தனர். அன்பே நாராக ஐந்தெழுத்தே மலராக தொடுத்த அகமாலையொன்று; வெவ்வேறாய் மலர்களைக் கொண்டு கட்டிய புறமாலையொன்று, இவ்விரு மாலைகளும் அண்ணலாருக்கு இவர் அணியத் தொடுத்த மாலைகளாகும்.

“அன்பு நாரா வஞ்செழுத்து நெஞ்சுதொடுக்கவலர் தொடுத்தே
என்புளருகு மடியாரைத் தொழுது நீங்கி வேறிடத்து
முன்பு போலத் திரைநீக்கி முதல்வர் சாத்தும் பணிகொடுத்து
மின்போல் மறையுஞ் சங்கிலியார் தம்மை விதியாற் கண்ணுற்றார்.”
(பெ.பு.3380)

இவ்வருந்தவமே சுந்தரரை மணக்குமாறு அருளியது.

தண்டியடிகள் :-

இவர் திருவாரூரில் பிறந்தவர்; பிறவியிலேயே கண்களை இழந்தவர். அகநோக்கில் எண்ணி இன்புற்றதெல்லாம் திருவைந்தெழுத்தேயாகும். சிவபெருமானுடைய திருதொண்டில் சிறந்த உறுதியும் உளக்கமும் கொண்டவர். திருக்கோயிலுக்கு மேற்புறத்தில் உள்ள குளத்தைத் திருத்தியமைத்துத் தொண்டு செய்ய வேண்டுமென கருதிச் செயல்பட்டார். இச்செயலைச் செய்யும் போது இடையறாது திருவைந்தெழுத்து ஓதியவாறே செயல்பட்டார்.

“குழிவாயதனிற் குறிநட்டுக் கட்டுங்கயிறு குளக்குலையின்
இழிவாய்ப் புறத்து நடுத்தறியோ டிசையைக் கட்டி, இடைதடவி
வழியால் வந்து மண் கல்லி எடுத்து மறித்துத்தடவிப்போய்
ஓழியா முயற்சியாலுய்த்தார் ஓதும் எழுத்தஞ்சுடனுய்ப்பார்” (பெ.பு.3596)

தவநெறி நின்ற தண்டியடிகள், இடரிழைத்த சமணரை இனிய ஐந்தெழுத்து ஓதிவென்றமை இவர் வரலாற்றால் அறியலாம்.

முருகநாயனார் :-

இவர் காலம் தோறும் திருக்கோயிலுக்குச் சென்று திருமாலைகளை தொடுத்து இறைவனுக்குச் சாத்தி இடையறாத திருமலர்த் தொண்டு புரிந்து வரும் பேறுடையவர். “ஓங்கிச் சிறந்த அஞ்செழுத்தும் ஓவா நாவின் உணர்வினார்” இவர்.

“ஆங்கப் பணிக ளானவற்றுக் கமைத்த காலங்களிலமைத்துத்
தாங்கிக் கொடுசென்றன்பினோடுஞ் சாத்தி வாய்ந்த வர்ச்சனைகள்
பாங்கிற் புரிந்து பரிந்துள்ளார், பரமர் பதிகப் பற்றான வோங்கிச்
சிறந்த வஞ்செழுத்து மோவா நாவினுணர்வினார்.” (பெ.பு-1026)

ஆனாய நாயனார் :-

ஆனாயர் மனத்தானும், வாக்காலும் சிவபெருமானை அன்றிவேறு ஒன்றையும் விரும்பார். ஐந்தெழுத்தை ஓதும் சிந்தையுடையவர். சிவமூர்த்திக்கு பயன்படும் பால் முதலியனதரும். ஆவின் குலத்தைக் காப்பாற்றிச் சிவப்பணி செய்து வந்த இவர் சிவபெருமான் திருவடியில் அன்பு பொருந்திய இசையுடனே; வேயங்குழல் ஊதுவதை மேற்கொண்டார்.

“எடுத்தகுழற் கருவியினி லெம்பிரா னெழுத்தைந்துந்
தொடுத்த முறை யேழிசையின் சுருதிபெற வாசித்துந்
தடுத்தசரா சரங்களெலாந் தங்கவருந் தங்கருணை
யடுத்தவிசை யமுதளித்துச் செல்கின்றா, ரங்கொரு நாள்” (பெ.பு-939)

நன்கு எழுந்து வளர்ந்த மூங்கிலில் நுனியில் நான்கு பங்கிலும் அடியில் இரண்டு பங்கிலும் அரிந்து இடைப்பாகத்தை எடுத்து சுரங்கள் எழும் தானங்களின் வந்த துளைகளைச் சரிசெய்து முதலில் காற்று உண்டாக்கும் துளையையும் கேடில்லாத சிறப்புடைய இடைவெளி ஒவ்வோர் அங்குல துளை செய்து எடுக்கப்பட்ட வேயங்குழலாகிய துளையிசைக் கருவியில் எம்பெருமானுடைய திருவைந்தெழுத்தையும் தொடுத்த இசையமுதத்தை அளித்து ஆனாயநாயனார் மகிழ்ந்தார். திருவைந்தெழுத்துடன் கூடிய இன்னிசையே இவருக்குச் சாவாத மூவா நிலையை அளித்தலால் ‘அமுது’ என்றார்.

எல்லா இசைகளும் செவிப் புலனுக்கு விடயமாய் மனதினால் கொள்ளப்பட்டு ஓசையின்பத்தை விளைத்து ஒழிவன. புல்லாங்குழலிசை அன்பினுள்ளே ஊறி மேலே பொங்கும் அமுதாகும். வலிமை வாய்ந்த பூதப் படைகளை ஆளுகின்ற சிவபெருமானுடைய திருவைந்தெழுத்தை அந்தப் புல்லாங்குழலிசையில் நியதிப்படி எவ்வுயிர்களையும் எலும்பும் உள்ளே நைந்து உருக்க வல்லதாகிய இசை தரும் புல்லாங்குழல் கருவிகளில் வழுத்தி இசைத்தார். இந்த இசை உயிருக்குச் சிறந்த நன்மையளிக்கும் சிறந்த இன்பந் தரத் தக்கதாய் மனதையும் கடந்து உயிரினுட் புகுந்து எலும்பையும் கரையச் செய்து உருக்குவதாகும்.

“அன்பூறி மிசைப்பொங்கும் அமுதஇசைக் குழலொலியால்
வன்பூதப் படையாளி எழுத்தைந்தும் வழுத்தித்தாம்
முன்பூதி வருமளவின் முறைமையே எவ்வுயிரும்
என்பூடு கரைந்துருக்கும் இன்னிசைவேயங் கருவிகளில்” (பெ.பு-947)

ஐந்திணையில் முதலில் வருவது குறிஞ்சிப் பண். அந்தப் பண்ணுக்குரிய சுரங்கள் மாறி வருமாறு முல்லைக்குரிய பண்ணைச் செய்து பாலையாழ் வகைப் பலவற்றுள் ஒன்றான கொடிப்பாலையில் யாழுக்கமைந்த தாரமும்

உழையும் சிழமை கொள்ளும்படி இருகின்ற தானங்களில் காங்கையாறு உலவுவதற்கு இடமாக விளங்கும் திருச்சடையையுடைய சிவபெருமானின் திருவைந்தெழுத்தின் இசை பெருகும்படி ஆனாயநாயனார் இசைத்தார்.

சிவபெருமான் வரும்போது எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் தேவர்கள் வந்து குழுமுவர். பூத கணங்கள், சிவ கணங்கள் ஆகியோரும் தேவர்களுக்கு முன்னே மேல் நெருங்கி வருவர். அவ்வாறு வரும் போது ஆனாய நாயனார் புல்லாங்குழலில். திருவைந்தெழுத்தை இசைத்தார். பூதகணங்கள் முழவு, சங்கம் முதலிய பலவகை வாத்தியங்களை இறைவருடன் வரும் போது முழங்குவர். ஆனால் சிவபெருமானோ இந்த ஓசைகள் உட்கலக்காமல் தனிக் குழலிசையைக் கேட்க விரும்பிப் பூதங்களைச் சத்தமின்றிப் புடைசூழ வர வைத்தார். அவ்வாறு எழுகின்ற குழல் நாத இசையில் திருவைந்தெழுத்தால் தம்மைப் பரவுகின்ற இசையை விரும்புகின்ற சிவபெருமான் எழுந்தருளி வந்து ஆனாய நாயனாரின் எதிரில் நின்றார்.

“திசை முழுதுங் கணநாதர் தேவர்கட்கு முன் நெருங்கி
மிசைமிடைந்து வரும்பொழுது வேற்றொலிகள் விரவாமே
யசையவெழுங் குழனாதத் தஞ்செழுத்தாற் றமைப்பரவும்
இசை விரும்புங் கூத்தனா ரெழுந்தருளி யெதிர் நின்றார்.” (பெ.பு-964)

குழற் கருவியினில் எம்பிரான் எழுத்தஞ்சும் தொடுத்த முறை ஏழிசையின் சுருதிபெற வாசிக்கும் பான்மையில் நின்றவர். இக்குழலோசையே சராசரங்கள் யாவும், விண்ணுலகும், மண்ணுலகும் இசைமயமாகிப் பொறிபுலன் கரணங்கள் எல்லாம் ஒன்றுபட்டன. உருகி, உருகி அன்பு பெருகி நின்றன. மண்ணும், விண்ணும் நிறைந்த அவ்விசைபொய்யன்புக்கெட்டாத ஐயன் திருச்செவியிலும் அணுகியது; அண்ணலார்பால் அணையவும் செய்தது.

நேசர் நாயனார் :-

அடியவர்க்கு உடையும் கீளும், கோவணமும், தந்துதவும் தவமுடையவர். இவர் தம்மனத்தின் செய்கையை அரனடிப் போதுக் காக்கி ஓங்கிய வாக்கின் செய்கையை உயர்ந்த அஞ்செழுத்துக் காக்கத் தாங்கு கைத்தொழிலின் செய்கையைத் தம்பிரான் அடியவர்க்காக்கி வாழ்ந்த அரும்பெரும் புண்ணியமுடையவர்.

திருநீலக்க நாயனார் :-

இவர் அளவில்லாத தவம் செய்த திருத்தொண்டராவர். இறைவனின் திருமேனி தீண்டி வழிபடும் இவர் நீடுபூசனை செய்தும் அன்பினால் நிரம்பாதவராய்த் திருக்கோவிலை வலங்கொண்டு நாளும் ஐந்தெழுத்து உணர்வுற இருந்து நவிலும் பேறுபெற்றவர்.

“தொலைவில் செய்துவத்தொண்டனார் சுருதியே முதலாங்
கலையினுண்மையாம் எழுத்தஞ்சங் கணிக்கின்ற காலை
நிலையினின்று முன்வழுவிட நீண்டபொன் மேருச்
சிலையினார் திருமேனி மேல் விழுந்ததோர் சிலம்பி”

(பெ.பு.1838)

“அன்ன வடிவு மேனமுமா யறிவா ரிருவ றறியாமே
மன்னும் புகலூ ருறைவாரை வர்த்த மான வீச்சரத்து
நன்னர் மகிழ்ந்து மனங்கொள்ள நாளும் பூசை வழுவாமே
பன்னும் பெருமை யஞ்செழுத்தும் பயின்றே பணிந்து பரவினார்”.

(பெ.பு-1028)

ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் :-

கலிக்காம நாயனார் அடியார் பக்தியில் சிறந்தவர். அடியாரைப் பணிந்து
அவர்கள் இட்ட பணிகளைப் புரிந்து மகிழ்வார்.

“தங்கள் நாயகர் அடிபணி வாரடி சார்ந்து

பொங்கு காதலின் அவர் பணி போற்றுதல் புரிந்தார்”

எப்போதும் திருவைந்தெழுத்தைக் கணித்து வாழ்ந்து வந்தவர்.

சோமாசி மாற நாயனார் :-

சிவனடியாரை ஆதரித்தல், சிவவேள்வி செய்தல், திருஐந்தெழுத்து ஒதுதல்
ஆகியவற்றை நியதியாக. மேற்கொண்ட சோமாசி மாற நாயனார், சித்தத்தைத்
தெளிய வைக்கும் முறையை நன்கு அறிந்து பயின்று வந்தார்.

“எத்தன்மைய ராயினு மீசனுக் கன்பர் என்றால்

அத்தன்மையர் தாம் நமையாள்பவர் என்று கொள்வார்

சித்தந் தெளியச் சிவன் அஞ்செழுத்தோதும் வாய்மை

நித்தம் நியமம் எனப் போற்றும் நெறியில் நின்றார்.” (பெ.பு.3632)

அமர்ந்தி நாயனார் :-

இவர் எப்போதும், ‘சிந்தை செய்வது சிவன் கழல் அல்ல தொன்றில்லார்’
செம்மேனி எம்மானுடைய தொண்டர்கட்கு, ‘அன்னமும், ஆடையும்,
கோவணமும்’ தந்து ஈத்துவக்கும் இன்பத்தை அனுபவித்து வந்தவர்.

இறைவன் தன் கோவணத்தை இவரிடம் தந்து அதன் வழி அவரன்பை
வெளிப்படுத்த நினைந்தார். அவரிடம் தந்த கோவணத்தை. “எல்லாம் தான்
வைத்து வாங்கும் வல்லபத்தால்” அதனை முன்கொடுத்த கேட்க ஆண்டவனின்
கோவணத்திற்கு, கோவணத்தின் நிறையளவு அடியவர் தாம் கொடுக்கத்
துணிந்த உடன்பாட்டால் தம்முடைய உடைமையெல்லாம் துறந்த அமர்ந்தியார்
தாமும் தம் மனைவியும், தம் புதல்வனும் அத்துலையில் ஏறுங்கால்
கூறியருளியது. “திருஐந்தெழுத்தே” ஆகும்.

“இழைத்த அன்பினில் இறைதிரு நீற்றுமெய் யடிமை
பிழைத்தி லோம்என்றிற் பெருந்துலை நேர்நிற்க என்று
மழைத்த டம்பொழில் திருநல்லூர் இறைவரை வணங்கித்
தழைத்த அஞ்செழுத் தோதினார் ஏறினார் தட்டில்” (பெ.பு-544)
என்ற பாடல் அன்பின் மேன்மையை விளக்குகிறது.

துலையின் இருதட்டுகளும் சமமாகி விட்டன. இறைவனின் கோவணமும்
அமர்ந்தியாரது குறைவிலாத அடிமைத் தொண்டும் ஒப்புடையனவன்றோ?
முகக்கண் மூர்த்தி காட்சியளித்தருளினார்; அமர்ந்தி நாயனார் சிவானந்தப்
பெருவாழ்வு பெற்றார்கள்.

சண்டேசுவர நாயனார் :-

சண்டேசுவரர் தோன்றத்தக்க தவம் பெற்றது திருச்சேய்ஞலூர் ஆகும்.
அப்பதி மண்ணின் பயனாய் அமைந்தது என்பதை விளக்கச் சேக்கிழார்
அருளும் அரும்பாடல் எண்ணி மகிழ்தற்குரியது.

“பண்ணின் பயனா நல்லிசையும் பாலின் பயனா மின்சுவையுங்
கண்ணின் பயனாம் பெருகொளியுங் கருத்தின் பயனா மெழுத்தஞ்சும்
விண்ணின் பயனாம் பொழி மழையும் வேதப் பயனாஞ் சைவமும் போன்
மண்ணின் பயனா மப்பதியின் வளத்தின் பெருமை வரம்புடைத்தோ”
(பெ.பு-1214)

பண்ணின் பயன் நல்ல இசை; பாலின் பயன் இன்சுவை; கண்ணின் பயன்
பெருகுகின்ற ஒளி; கருத்தின் பயன் அஞ்செழுத்து. இவைபோல் மண்ணின்
பயன் திருச்சேய்ஞலூர் என்கிறார் சேக்கிழார் பெருமான்.

பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார் :-

பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார் நம்பியாருரது நாமம் நவினுதலே நலம்
கொடுப்பது என்று நாள்தோறும் நம்பியாருரது திருநாமம் செப்பி வந்தார்.
நம்பி ஆரூர் என்பது சிவபெருமானின் திருநாமமேயாதலாலும், ஒற்று நீக்கி
ஐந்தெழுத்தே ஆதலாலும், குருவின் பாற் பத்தி விளைவித்தலாலும்
பிரிவாற்றாலும் நன்மை செய்யும் சிறந்த சாதனம் ஆகும்.

“நாளு நம்பியாருரர் நாம நவின்ற நலத்தாலே
ஆளும் படியா லணியாதி சித்தி யான வணைந்த கற்பின்
மூளும் காத லுடன் பெருக முதல்வர் நாமத் தஞ்செழுத்துங்
கேளும் பொருளு முணர்வுமாம் பரிசு வாய்ப்பக் கெழுமினார்.” (பெ.பு-1711)

திருவைந்தெழுத்து நலம் தரும் சாதனமாதலால் பெருமிழலைக் குறும்ப
நாயனாருக்கு அணிமாதி எண்வகைச் சித்திகளையும் எளிதில் கைவரச்

பெரியபுராணத்தில் திருவைந்தெழுத்து
செய்ததுமின்றி முத்தி தரும் திருவைந்தெழுத்தினிடத்து உறுதியான பற்று
வாய்க்கவும் செய்தது. சிவபெருமான் நாமத்தஞ்செழுத்தும் ஓதிவந்த
பான்மையராவர்.

சிறியுலி நாயனார் :-

மறையவர்கள் திருவைந்தெழுத்தை நித்த நியமமாக ஓதி அவர்கள்
மனைகளில் நித்தியாக்கினி எனப்படும் முத்தீ வளர்த்ததுடன் அவற்றின்
வேறாய் அவ்வப்போது குறித்த பயன் கருதிச் செய்யப்படும் வேள்விகளையும்
செய்தனர். அதற்குரிய வேள்விச் சாலைகள் நகர்ப்புறத்தில் பொதுவாக
அமைந்திருக்கும். தேவர்களைக் குறித்தும், பிற வேள்விகளிலிருந்தும் பிற
பயன்களைக் குறித்துச் செய்யப்படும் வேள்விகள் நல்வேள்வி எனப்பட்டன.

எல்லா வகையான வேள்விகளையும் திருநீலகண்டத்தை உடைய
சிவபெருமானின் பாதங்களில் பொருந்தும் வண்ணமாகவே செய்து உலகில்
குறைவின்றி சிவனடியார்களுக்கு எக்காலத்திலும் இடையறாமல் செய்யும்
அன்பினால் வள்ளல்களின் வரையறாது கொடுக்கும் தன்மை தமது செயலில்
பொருந்தச் செய்து இறைவருடைய திருவடியில் நிலைபெற்று இருந்தனர்.

“அஞ்செழுத்தோதி யங்கி வேட்டுநல் வேள்வி யெல்லாம்
நஞ்சணிகண்டர் பாத நண்ணிடச் செய்து ஞாலத்
தெஞ்சலி லடியார்க் கென்று மிடையறா வன்பால் வள்ளற்
றஞ்செயல் வாய்ப்ப வீசற் தாணீழற் றங்கினரே” (பெ.பு-3653)
இதனால் நஞ்சணி கண்டர் பாதம் நண்ணுதற்கு உரியரானார்.

சேரமான் பெருமான் நாயனார் :-

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் தோழராய் விளங்கிய சேரமான் பெருமான், தம்
தோழர் வெள்ளை யானை மீது திருக்கயிலைக்குச் சென்ற திறமறிந்து தாமும்
உடன் செல்ல ஒருப்பட்டு ஒரு புரவியின் செவியில் ஐந்தெழுத்தை ஓதி அதன்
வழி அவ்வரிய தோழரையும் சிவபரம்பொருளையும் அடைந்துய்ந்தார். என
அவர் வரலாற்றால் அறியலாம்.

“விட்டவெம்பரிச் செவியினிற் புவிமுதல் வேந்தர் தாம் விதியாலே
இட்டமாஞ் சிவ மந்திரம் ஓதலின் இருவிசம்பு எழப்பாய்ந்து
மட்டலர்ந்தபைந் தெரியல்வன் தொண்டர் மேல் கொண்ட மாதங்கத்தை
முட்ட எய்திமுன் வலங்கண்டு சென்றது மற்றன் முன்னாக”
எனவரும் சேக்கிழார் திருவாக்கால் அறியலாம்.

புகழ்ச்சோழர் :-

பெருங்காரியத்தில் புகும் போது சிவநாமமாகிய அஞ்செழுத்தை ஓதிப்
புகுதல் மரபு. என்பதைப் பெரிய புராணத்தில் புகழ்ச்ச சோழ நாயனார் புராணம்
38ம் பாடல் (பெ.பு-3980) வாயிலாக அறியலாம்.

“கண்ட சடைச் சிரத்தினையோர் கனகமணிக் கலனேந்திக்
கொண்டுதிரு முடித்தாங்கிக் குலவுமெரி வலங் கொள்வார்
அண்டப்பிரான் றிருநாம மஞ்செழுத்து மெடுத்தோதி
மண்டுதழற் பிழம்பினிடை மகிழ்ந்தருளி யுட்புக்கார்”

கண்ட - தலையில் சடை தெரியக் கண்ட இவர் சிவ நெறியுடையவர் எனக்
கண்ட அதனாற், பழியினைக் கண்ட, அதனால் தீர்வு சிவபெருமானது
திருநாமமாகிய திருவைந்தெழுத்தினையும், எடுத்தோதிக் கொண்டு செறிந்து
எழுகின்ற தீப்பிழம்பு பினுள்ளே மகிழ்ச்சி கொண்டருளி உட்புகுந்தார்.

காரைக்காலம்மையார் :-

இவர் வண்டல் பயில்வன எல்லாம் வளர்மதியம் புனைந்த சடை
அண்டப்பிரான் திருவார்த்தை அணையவருவன பயின்றவர். இவர்
செம்பொருளின் திருவடி காண்டற்குத் திருஐந்தெழுத்தே உறுதுணை
என்றருளுவர்.

“தலையாய ஐந்தினையுஞ் சாதித்துத் தாழ்ந்து
தலையாய யினவுணர்ந்தோர் காண்பார் - தலையாய
அண்டத்தான் ஆதிரையான் ஆலாலம் உண்டிருண்ட
கண்டத்தான் செம்பொற் கழல்” (திருவிரட்டை மணிமாலை -10)
என்பது அவர் திருவாக்காம்.

திருமூலர் :-

இவர் திருவாக்கில் திருவைந்தெழுத்து பலபடப் பாராட்டப் பெற்றுள்ளது.
குருமுகத்தால் கேட்டுணரத்தக்கத் திருவைந்தெழுத்தின் வகை பலவும்
அவற்றானாய பயனும் இந்நூற்கண் விரிவாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

“ஊனீர் வழியாக உள் நாவை ஏறிட்டுத்
தேநீர் பருகிச் சிவாயநம வென்று
காநீர் வரும் வழிக் கங்கைத் தருவிக்கும்
வாநீர் வரும்வழி வாய்ந்தறிவீரே.”

(திருமந்திரம்)

“ஒன்று கண்டேன் இவ்வுலகுக்கு ஒருகனி
நன்று கண்டாயது நமச்சிவாயக்கனி
மென்று கண்டால் அது மெத்தென்றிருக்கும்
தின்று கண்டால் அது தித்திக்கும் தானே.” என்பன அவற்றுள் சில.

பெரியபுராணத்தில் திருவைந்தெழுத்து

சேக்கிழார் :-

இவர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் ஒப்பற்ற மாக்கதையை வழங்கியவர். நடராசப் பெருமான் தம் பெருநூலுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்த அருட்பேறு பெற்றவர். பெரியபுராணம் என வழங்கப்படும் திருத்தொண்டர் புராணம் இல்லையெனில் 63 நாயன்மார்களின் வரலாறுகளை முழுமையாகவும், சுவை படவும் அறிய இயலாது. திருத்தொண்டர்கள் திருவைந்தெழுத்தைப் போற்றியவற்றைக் குறிப்பிடுவதுடன் தாமும் அதைப் போற்றி வாழ்ந்தவர் ஆவார். நாட்டுச் சிறப்பை நவிலுங்கால் பலரும் கூறும் நாட்டு வர்ணனைக்கு மேலாக “ஓதிய வெழுத்தாம் அஞ்சம் உறுமிணி வரத்தா மஞ்சம்.” எனச் சிறப்பித்துப் போற்றியுள்ளார்.

பரவையாரும் சுந்தரரும் பண்டை வீதிகடைக் - கூட்ட இருவரும் மாறிப் புக்கு இதயம் எய்துகின்றனர். அஞ்ஞான்று இருளும் இவர்ந்தது. இவ்விருட்சிக்குக் கூறப்பட்ட உவமைகளுள், “அரன் அஞ்செழுத்தும் உணரா அறிவிலோர் நெஞ்சம் என்ன” என்பதும் ஒன்றாகும். இதன் மூலம் திருவைந்தெழுத்தின் மேன்மை உயர்ந்து விளங்குகிறது.

திருக்குறிப்புத் தொண்டர் வரலாற்றில் பெண்ணின் நல்லவளாகிய பெருந்தவக் கொழுந்து அருந்தவம் புரியும் வரலாறு இயைபு படுகின்றது. அவ்வம்மை,

“நெஞ்சம் ஈசனைக் காண்பதே விரும்பி நிரந்தரத் திருவாக்கினில் நிகழ்வது அஞ்செழுத்துமே ஆக ஆளுடைய அம்மை செம்மலர்க் கைகுவித்தருளி தஞ்சமாகிய அருந்தவம் புரிந்தனள்”
என மிகச் செவ்விதாகக் கூறியருளியுள்ளார்.

வாழ்க சைவம் ; வாழ்க சீரடியார் களெல்லாம்
வையகமும் துயர் தீர்க்கவே.

என்று மின்பம் பெருகுமியல்பினால்
ஒன்று காதலித்துள்ளமு மோங்கிட
மன்றுளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்றதெங்கும் நிலவியுலகெலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவ சமய சாதனங்கள் மூன்று

சைவ நெறி நின்று சிவனை வணங்க வல்ல பெரியோர்களுக்கான சைவ சமய சாதனங்களாகத் திருநீறு, உருத்திராக்கம், திருவைந்தெழுத்து ஆகிய மூன்றினையும் சித்தாந்த நூல்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன.

திருநீறு : 'நீறில்லா நெற்றிபாழ்', 'திருவெண்ணீரணியாத திருவினாடும்.. உஊரல்ல' எனும் மொழிகள் திருநீற்றின் சிறப்பினை உணர்த்தும். 'மந்திரமாவது நீறு', எனும் ஞானசம்பந்தர் பதிகம் திருநீற்றின் சிறப்பை முழுமையாக உணர்த்தும். சைவதீட்சை பெற்றவர்களே திருநீற்றைக் குழைத்துப் பூச வேண்டும் எனவும் ஏனையோர் திருநீற்றை உத்தாளனமாகப் பூசவேண்டும் என்றும் கூறப்பெறுகின்றது.

'வெண்ணீறு அணிகிலாதவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே' என்பார் மணிவாசகர்.

திருநீறு அணியும் முறைபற்றிக் கூறவந்த நாவக்கரசர் 'திருவாய்ப் பொலியச் சிவாய நம என்று நீறணிந்தேன்' என்று கூறியுள்ளார். திருநீறளிக்கும் பயன்களைக் கூறவந்த திருமூலர் -

“காங்காளன் பூசம் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமல் பூசி மகிழ்வீரே யாமாகில்
தங்கா வினைகளும் சாரும் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருநீற்றின் வேறு பெயர்கள் கீழ்வருமாறு:-

1. வீபூதி : 'வி' என்றால் மேலான, 'பதி' என்றால் ஐஸ்வர்யம். மேலான ஐஸ்வர்யத்தைத் (முத்திப்பேறு தான் மேலான ஐஸ்வர்யம்) தருதலால் இது வீபூதி எனப்பட்டது.

2. பசிதம் : அறியாமையாகிய ஆணவத்தினை அழித்து சிவஞானமாகிய சிவதத்துவத்தினை விளக்குவதால் இதனை 'பசிதம்' என்பர் சான்றோர்.

3. இரட்சை : ஆன்மாக்களாகிய பசுக்களை துன்பத்திலிருந்து நீக்கிக்காத்து ரட்சிப்பதால் இது 'இரட்சை' எனப்படுகிறது.

4. ஷாரம் : உயிர்களின் மலத்தினைத் தழுவி விடுதலால் இது 'ஷாரம்' (சாரம்) என்றழைக்கப்படுகிறது.

5. பஸ்பம் : சகல பாபங்களையும் நீக்கவல்லதாக இது இருப்பதால் இதனை 'பஸ்பம்' என்றும் அழைப்பார்கள் அருளாளர்கள்.

“நீடலுறுந்தீ வினையனைத்தும் நீற்றி விடலால் நீறென்றும் வீடில் வெறுக்கை தருதலினால் விபூதி யென்றும் உயிர்தோறும் கூடுமலமா சினைக்கமுவங் குணத்தால் சாரம் என்றும்மடம்” ஓடவளர் சோதியைத் தரலால் பசிதம் என்றும் உரைப்பாரால் நீறிடாத நெற்றி பாழ் என்க.

இதனை ஒளவை பிராட்டியார் நீறில்லா நெற்றி பாழ்; நெய்யில்லா உண்டி பாழ், என்று பேசுகின்றார்.

திருநீறு மருந்து :-

விபூதியானது பூசிக் கொள்ளுவதற்கு மட்டுமல்ல, மருந்தாகவும் பயன்படுகிறது. முறைப்படி தயாரித்த விபூதியை நீரில் இட்டு உட்கொண்டால் உடம்பில் உள்ள அசுத்தங்களை அகற்றி, எழுபத்தி ஈராயிரம் நாட்களையும் வலிமையடையச் செய்யும்.

திருஞானசம்பந்தர் புராணத்திலே சேக்கிழார் பெருமான் கீழ்க்கண்டவாறு பாடுகின்றார்.

தென்னவன் நோக்கங்கண்டு திருக்கமலத்தார் செல்வர்
அன்னவன் வலப்பால் வெப்பை ஆலவாய் அண்ணல் நீறே
மன்னும்மந் திரமுமாகி மருந்துமாய்த் தீர்ப்பதென்று
பண்ணிய மறைகள் ஏத்தில் பகர்திருப் பதிகம்பாடி.

திருநீற்றின் சிறப்பினைக் கூறும் திருஞானசம்பந்தர் பதிகம்

திரு ஆலவாய்

திருநீற்றுப்பதிகம்

பண் - காந்தாரம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆல வாயான் திருநீறே 1

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் சூழ்ந்த திருஆல வாயான் திருநீறே 2

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
 சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
 பத்தி தருவது நீறு பரவ இனிய துநீறு
 சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே 3

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
 பேணி யணியவர்க்கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
 மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
 சேணந் தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே 4

புசு இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
 பேசு இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக்கெல்லாம்
 ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது சீறு
 தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே 5

அருத்தம தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
 வருத்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
 பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் புகழ்வெண் ணீறு
 திருத்தகு மாளிகை கழிந்த திருஆல வாயான் திருநீறே 6

எயிலது அப்தது நீறு எழுமைக்கு முள்ளது நீறு
 பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
 துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
 அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயான் திருநீறே 7

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
 பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
 தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
 அராவணங் குந்திரு மேனி ஆல வாயான் திருநீறே 8

மாலோ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
 மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
 ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
 ஆலம துண்ட மிடற்றெம் ஆல வாயான் திருநீறே 9

குண்டிகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் சுவடமுங் சுவக்
 கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
 எண்டிகைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
 அண்டத் தவப்பணிந் தேத்து மால வாயான் திருநீறே 10

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மாலவா யான்திரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்ன னூடலுற்ற தீயினி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே 11

உருத்திராக்கம் :-

இதனை உருத்திராட்சம் என்றும் அக்குமணி என்றும் குறிப்பிடுவர். சிவனடியார்கட்கு அணிகலனாய்த் திகழ்வது உருத்திராக்கம் ஆகும். உருத்திராக்க மாலைகள் கண்டிகை எனவும் தாழ்வடம் எனவும் கூறப்பெறும். ஆயிரம் உருத்திராக்கங்களை அணிந்தவர் மேன்மையினை -

“ஆய மாமணி ஆயிரம் புனைந்திடில் அவரை
மாலயன் நான்முகன் புரந்தரன் வானவர் முதலோர்
பாயுமால் விடைப் பரமெனப் பணிசுவர் என்றால்
தூயமாமணி மிலைந்தவர் மனிதரோ சொல்வீர்”
என்று பிரமோத்தர காண்டம் சிறப்பித்துப் பேசுகின்றது.

திருவைந்தெழுத்து

சைவ சமயச் சாதனங்களுள் மூன்றாவதாக வைத்து எண்ணப்பெறும் இது பஞ்சாட்சரம் எனவும் கூறப்பெறும். இது முத்திக்கு வழிவகுக்கும் மகா மந்திரமாகும். இதன் பெருமை சொல்லும் தரத்தன்று ‘நமச்சிவாய வாழ்க’ என்று தம் திருவாசகத்தினை மணிவாசகர் தொடங்கி உள்ளமையே அம்மந்திரத்தின் மாண்பினை உணர்த்த வல்லதாகும். சம்பந்தர் ‘காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி ஓதுவார் தமை நன்னெறிக்கு உய்ப்பது’ எனவும், நாவரசர் ‘நாவினுக்கு இருங்கலம் நமச்சிவாயவே’ எனவும், சுந்தரர் ‘நற்றவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே’ எனவும் உரைத்து இதன் பெருமையினை உணர்த்தியுள்ளனர்.

பஞ்சபுராணம்

1. தேவாரம் ஏழுதிருமுறைகளுக்குள் ஒருபாடல்
வேதம்ஓதி வெண்ணூல் பூண்டு வெள்ளை எருது ஏறிய
பூதம் சூழப்பொலிய வருவார் புலியின் உரிதோலார்
நாதா எனவும் நக்கா எனவும் நம்பா என நின்று
பாதம் தொழுவார் பாவம் தீர்ப்பார் பழுநகராரே.

திருஞானசம்பந்தர் - திருமுறை 1

2. திருவாசகம் - ஒரு பாடல்

சோதியே! சுடரே! சூழ்ஒளி விளக்கே!

சுரிகுழல் பணை முதலை மடந்தை

பாதியே! பரணே! பால்கொள் வெண்ணீற்றாமப்

பங்கயத்து அயனும் மால் அறியா

நீதியே! செல்வத் திருப்பெருந்துறையில்

நிறைமலர்க் குருந்தம் மேவிய சீர்

ஆதியே! அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்

அதெந்துவே என்று அருளாயே.

- மாணிக்கவாசகர்

3. திருவிசைப்பா - பாடல் ஒன்று

அன்னமாய் விசும்பு பரந்து அயன்தேட

அங்ஙனே பெரிய நீ சிறிய

என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த

எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன்

முன்னம்மால் அறியா ஒருவனும் இருவா!

முக்கணா! நாற்பெருந்தோள்

கன்னலே! தேனே! அமுதமே! கங்கை

கொண்ட சோளேச் சரத்தானே

- கருவுர்த்தேவர்

4. திருப்பல்லாண்டு - பாடல் ஒன்று

சீரும் திருவும் பொலியச்

சிவலோக நாயகன் சேவடிக் கீழ்

ஆரும்பெறாத அறிவு பெற்றேன்;

பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்?

ஊரும் உலகும் கழற உழறி

உமை மணவாளக்குஆள்

பாரும் விசும்பும் அறியும்

பரிசுநாம் பல்லாண்டு சுவறுதுமே

- சேந்தனார்.

5. பெரியபுராணம் - பாடல் ஒன்று

வேதநெறி தழைத்து ஓங்க மிகுசைவத்துறை விளங்க

பூதபரம்பரை பொலிய புனிதவாய் மலந்தழை

சீதவள வயற்புகலித் திருஞானசம்பந்தர்

பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம். - சேக்கிழார்.

உ
சிவமயம்

வழிபாடு செய்வது எப்படி ? திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலயமும் ஆன்மாவும்

ஆலய வழிபாட்டிற்கு நமது முன்னோர்கள் மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளனர்.

ஆலயம் என்றால் என்ன ?

ஆ + லயம், ஆ என்றால் ஆன்மா. லயம் என்பது லயிப்பது அல்லது சேருவதற்கு உரிய இடம் ஆகும். அதாவது இறைவனின் திருவடியில் ஆன்மா லயிப்பதற்கு உரிய இடம் ஆலயமாகும். சைவ சித்தாந்திகள், ஆ என்பது ஆணவ மலத்தையும் லயம் என்பது அடங்கியிருத்தலையும் குறிக்குமென்பர். ஆணவமலம் அடங்குவதற்குரிய - அடங்கப் பயிற்சித் தருவதற்குரிய இடம் ஆலயம் எனலாம்.

ஆலயத்திற்கு கோயில் என்ற பெயரும் உண்டு. கோ + இல். கோ என்பது தலைவன் அல்லது இறைவன். இல் என்பது தங்குமிடம். இறைவன் தங்குமிடம் கோயில் ஆகும்.

ஆலயம் அவசியமா ?

எங்கும் எப்போதும் எல்லாவிடத்தும் நீக்கமற பரந்திருக்கும் ஆண்டவன், இந்த ஆலயத்தில் உள்ளான் என்பது எப்படி ?

பூமியின் கீழ் எங்கும் வியாபித்து பரந்து விரிந்திருக்கிற தண்ணீரைப் பெறுவதற்கு நாம் என்ன செய்கிறோம். கிணறு வெட்டிக் கட்டுகிறோம். அப்படிச் செய்தால் தான் நாம் பயன் பெற முடியும். அது போல இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் ஆலயங்களில் இருந்து அருள்புரிவது நமக்காகவே. அதுமட்டுமல்ல ஆலயங்களின் அமைப்பும், கோபுரம், பலிபீடம், கொடிமரம், பிரகாரங்கள், மண்டபங்கள் ஆகியவைகளும், பூசைகள் மற்றும் தேர்த்திருவிழாக்கள் எல்லாம் ஆன்மாக்களுக்கு ஞானத்தை உண்டாக்குகின்றன. எனவே ஆன்மா உய்வதைய ஆலயங்கள் அவசியம்.

இதனை நன்குணர்ந்த ஓளவையார் 'ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று' என்றார். 'கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்' என்று உலக நாதப் பண்டிதரும் அருளியுள்ளார்.

ஆலய அமைப்பும் ஆன்ம உடம்பும்

சீவன் முக்தர்கள், தம் ஆன்ம அறிவில் சிவபெருமானைப் பதியவைத்து எப்போதும் அவனையே சிந்தித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள். ஒரு காலகட்டத்தில் அமர்ந்தும் கிடந்தும் சீவ சமாதிநிலை எய்தி நிலைபெறுவார்கள்.

சீவசமாதியில் அவர்கள் கிடந்து (மல்லாந்து படுத்து) சிவனை தியானிக்கின்ற திருமேனியின் அமைப்பைத்தான் திருக்கோயிலாக வடிவமைத்துள்ளனர். சீவன் முக்தர்கள் அமர்ந்து தியானிக்கின்ற திருமேனி அமைப்பைத்தான் மூலஸ்தான விமானமாக அமைத்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'அண்டத்தில் உள்ளதை பிண்டத்தில் காண்' என்ற தத்துவ மொழியை யாவரும் அறிவர்.

காரியமாகிய அண்டத்திற்கு (உலகம்) காரணம் பஞ்சபூதங்கள் பிண்டமாகிய (உடல்) காரியத்திற்கு காரணமாய் இருப்பதும் பஞ்சபூதங்களே. உலகும் உடலும் காரியப்படுவதற்கு பஞ்சபூதங்கள் காரணமாக அமைகின்றன என்பது சித்தாந்தம். இந்த பஞ்சபூதங்களும் இறைசக்தியால் காரியப்படுகின்றன ஆக அண்டத்தில் ஆறு நிலைகள் உண்டு. இதைப் போலவே திருக்கோயிலிலும் கொடிமரம், பலிபீடம், அதிகார நந்தி, நடராசர் அல்லது உற்சவர், வாகன நந்தி, மூலஸ்தான லிங்கம் ஆகிய ஆறு நிலைகள் உண்டு. மூலஸ்தான திருமேனி பிற ஐந்து நிலைகளையும் இயக்கி நிற்கும்.

கும்பாபிடேகம் செய்யாத திருக்கோயில்களில் திருவருட்சக்தி கொடி மரத்திற்குச் சென்று பின்பு தோய்ந்துவிடும் என்பது இது குறித்தே ஆகும்.

அடுத்து.

சீவன் முத்தர்களின் கிடந்த திருக்கோலமே திருக்கோயில்கள் என்பதைப் பார்ப்போம்.

சீவன் முத்தர்களுடைய பாதங்கள் கோபுரங்கள் என்பர். இவை நிமிர்ந்து நின்று நமக்கு வழிகாட்டுகின்றன. உடம்பில் ஆறு ஆதாரங்கள் உள்ளதைப்போல திருக்கோயில்களிலும் உள்ளன.

ஆதாரங்கள்	உடம்பில்	ஆலயத்தில்
1. மூலாதாரம்	முதுகுத்தண்டின் அடி (குதம்)	கொடிமரம்
2. சுவாதிஷ்டானம்	குதியின் அடி (குய்யம்)	மகாபலி பீடம்
3. மணி பூரகம்	தொப்புள் (நாபி)	அதிகார நந்தி
4. அனாகதம்	இதயம்	நடராசர்
5. விசுத்தி	கழுத்து	வாகன நந்தி
6. ஆக்ஞை	புருவநடு	மூலஸ்தான லிங்கம்

சிறப்பான ஏழாவது நிலை என்று கூறப்படுகின்ற தலைஉச்சி கர்ப்பகிரக விமானம் ஆகும். கர்ப்பகிரகம் மட்டும் அமைந்துள்ள கோயில்கள் உண்டு. அவை சீவன் முத்தரின் அமர்ந்த கோலம் ஆகும்.

ஐந்து வகையான பிரகாரங்கள் ஐந்து கோசங்களையும், ஐந்து வகையான மண்டபங்கள் ஐந்து கலைகளையும் குறிக்கும்.

ஆன்ம ஞானம் பெறுவதற்கு ஆலயங்கள் தோன்றும் துணையாக உள்ளன என்பதை நாம் அறிதல் வேண்டும். அறிந்து வழிபாடு செய்தால் தான் ஆன்மா லயிக்கும். ஆனந்தம் பெருமானின் திருவடி கிடும்.

கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்

கோபுரம் என்ற சொல்லும், பொருளும் தமிழகத்திற்கே உரிய தனிச் சிறப்பாகும். கோ + புரம் கோ என்பது ' உயர்ந்த, மேன்மை ' என்னும் பொருள்களையும், புரம் என்பது ' இடம் மேன்மாடம் ' என்னும் பொருள்களையும் தருவதாகும்.

ஆன்மாக்களுக்கு மேன்மையைத் தரும் இடம் என்றும், உயர்ந்த மேன் மாடங்களைக் கொண்ட வாசல் என்றும் பொருள் காண்பர் அறிஞர் பெருமக்கள்.

ஆன்மா உய்யும் பொருட்டு இறைவனால் அருளிச் செய்யப்பட்டவை ஆகமங்கள் ஆகும். அந்த ஆகமங்களின் பிழிவே சைவ

சித்தாந்தம். ஆன்மாக்கள் தம் மலங்களை நீக்கிப் பேரின்பத்தைப் பெறுதல் பொருட்டே 36 தத்துவங்களைப் படைத்திருக்கிறார். சிவதத்துவம் ஐந்து, வித்யாதத்துவம் ஏழு, ஆன்ம தத்துவம் இருபத்தி நான்கு. இத்தத்துவங்களின் கூட்டே கோபுரம் ஆகும்.

கோபுரத்தில் தத்துவங்கள் :

கோபுரத்தில் மேன் மாடங்கள் ஒற்றைப்படையில் அமைந்திருக்கும். அவை கீழ்கண்ட தத்துவங்களைக் குறிப்பதாகும்.

- 5. மாடங்கள் - ஐம் பொறிகளைக் (தன் மாத்திரைகள்) குறிக்கும்
- 7. மாடங்கள் - ஐம் பொறிகளுடன் மனம், புத்திகளைக் குறிக்கும்
- 9. மாடங்கள் - ஐம் பொறிகள் மனம், புத்திகளுடன் அகங்காரம் சித்தம் ஆகியவைகளைக் குறிக்கும்.

இம் மாட அமைப்பில் உள்ள ஒரு நுட்பத்தை உணர்தல் வேண்டும்.

கோபுரத்தின் நுழைவாயில் பெரியதாக இருக்கும். இவ்வாயில் ஆன்ம வாயில் என்று அழைக்கப்படும். ஓர் ஆன்மா இவ்வாயிலில் நுழையும் போது, தனது அகபுறக் கரணங்களை விட்டுவிட்டு மனத்தை ஒருமுகப் படுத்தி (தனது சூக்கும் உடலான (மனம் புத்தி அகங்காரம், சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்னும்) புரியட்ட காயத்தைச் செம்மைப் படுத்தி, பரவெளியில் வியாபித்து இருக்கும் இறைவனோடு கலக்க வேண்டும். இந் நினைப்புடனே கோயிலுக்குள் நுழைதல் வேண்டும் இஃது ஆன்மா இலயித்துப் பேரின்பத்தை பெற உதவியாய் இருக்கும்.

கோபுரக் கலசங்கள்

கோபுரத்தின் உச்சியில் அமைந்திருக்கும் கலசங்கள் சிவதத்துவங்களைக் குறிப்பதாகும்.

3 கலசம் - சிவம் சாதாக்கியம் மகேஸ்வரன்
(அருவம்) (அருவுருவம்) (உருவம்)

5 கலசம் - சிவம், சக்தி, சாதாக்கியம், நாதம், விந்து

7 கலசம் - மேற்கூறிய ஐந்துடன் மகேஸ்வரன் உருத்திரன்

9 கலசம் - மேற்கூறிய ஏழுடன் மால் அியன்

11 கலசம் - மேற்கூறிய ஒன்பதுடன் இறைவனின் ஆணையால் சுழலும் காலம் நியதி என்னும் தத்துவங்களைச் சேர்க்க.

கோபுரத்தில் உருவங்கள் :

கோபுர மாடங்கள், கலசங்கள் பற்றிய நுட்பொருளை மேலும் தெளிவாக விளக்கும் பொருட்டு உருவங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள்.

ஆகமப்படி, கோபுரத்தின் கீழ்ப் பகுதியில் பிரம்மாவின் உருவமும், நடுப்பகுதியில் விஷ்ணுவின் உருவமும், மேல் பகுதியில் சிவபெருமானின் உருவமும் அமைந்திருக்கும். திருக்கோயில்களின் மூலவருக்கு ஏற்றார் போலவும் அத்தலத்தின் வரலாற்றுப் படியும், அற்புத நிகழ்ச்சிகளை ஒட்டியும் கோபுரத்தில் உருவங்கள் அமைந்திருக்கும்.

அவற்றின் ஊடே பலவகையான ஜீவ ராசிகளின் பல்வேறு அமைப்புகளில் உருவங்கள் இருப்பதற்குக் காரணம் இப் பிரபஞ்சத்தில் எல்லாம் உண்டு என்பதை உணர்த்தவே ஆகும்.

விமானம் :

முற்காலத்தில் கருவறையின் மேல்தான் உயர்ந்த கோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டன. பின்னர் பிரகாரங்கள் விரிவடைய வெளியே கோபுரங்கள் அமைந்தன. தற்போது கருவறையின் மேல் உள்ள அமைப்பை விமானம் என்பார்கள்.

விமானம் என்பது ' அளவில்லாமல் நீக்கமற நிறைந்திருப்பது ' என்ற பொருளைத் தரும். எங்கும் சஞ்சரித்துக் கொண்டு இருக்கும் இறைவனின் பெரும் அருளாற்றல், இங்கே ஆன்மாக்களுக்கு காட்சி கொடுப்பதற்காக உருவம் (அருவுருவமாயும்) தாங்கி நிலை பெற்றிருக்கிறது என்பதை விமானம் சுட்டிக் காட்டுகிறது என்பர்.

கோபுர தரிசனம் :

கோபுரம் தூலலிங்கமாகும். கருவறையில் உள்ளது சூக்கும் லிங்கமாகும். லி+கம் (லி-லயம் (ஒடுங்குதல்), கம்-தோன்றதல்) என்பது ஆகும். இறைவனின் பேராற்றலையும், பேரறிவையும் என்றும் நிலைத்த மாயா காரியங்களின் நிலையற்ற தன்மைகளையும் உணர்ந்து இறைவனே கதியென்று அவனிடத்தில் லயிக்க வேண்டும். ஆன்மா தன்னைபுணர்ந்து பதியிடம் லயித்து ஒன்றுபட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் ஆலயங்கள் தோன்றின. அப்படி லயிப்பது பெரும் புண்ணியச் செயலைச் செய்தற்கு ஒப்பானதாகும்.

கோடி புண்ணியம் :

கோயிலுக்கு வர இயலாதோரும் அப் புண்ணியத்தை பெறுதல் பொருட்டு தூல லிங்கமாக (மூலவரை நினைவு படுத்தும் விதமாக)

கோபுரங்கள் திகழ்கின்றன. திசைமாறிச் செல்லாமல் தடுத்து உரிய வழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்கம் போன்று ஆன்மாக்களுக்கு இக் கோபுரங்கள் வழிகாட்டுகின்றன. தொலைவில் உள்ளோரும் புண்ணியத்தைப் பெற்றுய்ய துணை செய்கின்றன.

கோயிலில் உள்புகுந்து ஆன்மா லயிப்பது, தான தருமங்கள் செய்து தேடிக் கொண்ட புண்ணியத்திற்கு சமமானது. ஒரு முறை லயிப்பது லட்சம் முறை புண்ணியச் செயல் செய்தற்கு ஒப்பானதாகும். கோபுரத்தை தரிசனம் செய்து பல முறை ஆன்மாவை லயிக்க வைப்பது, கோடிமுறை புண்ணியச் செயல் செய்ததற்குச் சமமானதாகும்.

“ கோபுர தரிசனம் செய்து கோடி புண்ணியத்தைப் பெறுக ! ”

பலிபீடமும் கொடிமரமும்

கோபுர தரிசனம் செய்துவிட்டு ஆன்ம வாயிலின் வழியே உள்ளே புகுந்தால் முதலாவதாக நமக்குக் காட்சித் தருவது பலி பீடமும் கொடி மரமும் ஆகும். திருக்கோயிலில் அமைந்துள்ள ஆறு ஆதாரங்களில் மூலாதாரமாக விளங்குவது கொடி மரமாகும். பலிபீடம் சுவாதிஷ்டான ஆதாரமாகும்.

பலி பீடம் :

பலி என்றால் நீக்குதல் என்றும், பீடம் என்றால் இடம் என்றும் பொருள்தரும். இறைவனை தரிசிக்க உள்புகும் போது புற எண்ணங்களோ தீய எண்ணங்களோ மனதில் இருத்தல் கூடாது. அப்படி இருப்பின் அத்தகைய எண்ணங்களை இந்த பீடத்தில் பலிகொடுத்து விட வேண்டும். அதாவது, மனதில் உள்ள தீய, புற எண்ணங்களை பலி பீடத்தில் பலி கொடுத்து தூய மனமாக உள்புக வேண்டும் என்பதை இப் பலி பீடத் தத்துவம் உணர்த்துகிறது.

நாம் தீய எண்ணங்களை பலி கொடுத்துவிட்டோம் என்பதை உறுதி செய்யும் வண்ணம் இப் பலி பீடம் அருகே கீழே விழுந்து (அட்டாங்க (அ) பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாக) வணங்குதல் வேண்டும். நம்மிடத்திலுள்ள கீழ்மையல்லாம் ஆங்குக் கீழே விழுந்து விட்டன. மேன்மையான இறை உணர்வு மேலோங்கியிருக்கின்றன என்னும் எண்ணத்துடன் நாம் எழுந்திருக்க வேண்டும். இப்போது தூய மனத்தோடு கொடிமரத்தை தரிசிக்க வேண்டும்.

பலி பீடம் பாசத்தைக் குறிக்கிறது என்று தத்துவார்த்த விளக்கம் கூறுவர். இதை ஸ்ரீ பலிநாதர் என்பர். திருக் கோயிலின் எட்டு

மூலைகளில் எட்டு சிறிய பலி பீடங்கள் இருக்கும். இவை எட்டுத் திக்கும் பாலர்களை உணர்த்துகிறது இவைகளுக்கெல்லாம் தலைமை பீடமாக உள்ளது அதிகார வாகனத்தின் பின்புள்ள பலி பீடம் என்று விளக்கம் கூறுவார்கள்.

கொடிமரம் :

பலி பீடத்திற்கு அடுத்து அமைந்திருப்பது கொடி மரமாகும். ' துவஜ ஸ்தம்பம் ' என்று கூறுவார்கள். கொடிமரத் தண்டில் 32 கட்டுகள் இருக்கும். உச்சியில் உள்ள கொடி 3 பிரிவாக மூலவரை நோக்கியபடி உள் முகமாக திரும்பியிருக்கும். கொடி மரத்தின் முப்பதிரண்டு கட்டுகள் வித்யா தத்துவம் ஏழு, ஆன்ம தத்துவம் 24 ஆக 31 ஐ குறிக்கும் உச்சியில் உள்ள வட்டமான கட்டு சொரூப சுத்த சிவத்தைக் குறிப்பதாகும். மேலே உள்ள முப்பிரிவு தத்துவ நோக்கில் ஆணவம் கன்மம், மாயை என்றும், ஆன்ம நோக்கில், இடகலை சுமுமுனை பிங்கலை என்றும் கொள்ளப்படும்.

தம் பிராண வாயுவை நடு நாயகமாக உள்ள சுழி முனையில் அசைவற்று நிறுத்திக் கொண்டு, இறைவனை தியானித்தால், மனம் முதலிய கருவிகள் யாவும் நின்று இப் பிரபஞ்ச உணர்வு தோன்றாமல் சிவ தரிசனமே கிட்டும் என்பதை இக் கொடி மரம் உணர்த்துகிறது.

கொடியேற்றத்தின் விளக்கம் :

திருக்கோயில்களில் திருவிழாவின் முதல் நாளில் கொடியேற்றுவார்கள். ஒரு வெள்ளைத்துணியில் இடப வாகனத்தை வரைந்து தர்ப்பைச் சுற்றியக் கயிற்றில் இணைத்து உயரே ஏற்றுவார்கள். திருவிழாவின் முதல் நிகழ்ச்சி கொடியேற்றுதலாகும். இதில் நுட்பொருள் பல உண்டு.

வெள்ளைத்துணி என்பது பிரபஞ்சம். அதில் வரையப்பட்டுள்ள இடபம் ஆன்மாவாகும். கயிறு இறைவனின் திருவருள் இக்கயிற்றை மறைத்து மேலே சுற்றியுள்ள தர்ப்பை பாசமாகும். கொடி மரம் உயிர்கள் உய்ய இறைவன் வகுத்த அத்துவாக்கள் (வழி) ஆகும். கொடி மரத்தின் உச்சி சிவவடிவு ஆகும்.

உலகப்பற்றில் (வெள்ளைத்துணியில்) சிவ அருளை (கயிறு) மறைத்து நிற்கும் பாசத்தில் (தர்ப்பை) ஆழ்ந்து உழுவும் உயிர் (இடபம்) உண்மையுணர்ந்து சிவ அருளைப் (கயிறு) பற்றி நின்றால் அது ஆன்மாவை மேலே (சிவ வடிவில்) கொண்டுபோய் சேர்க்கும் என்பது உட்பொருளாகும்.

சமம், விசாரம், சந்தோசம், சாது சங்கம் என்று நான்கு

குணங்களையும் கால்களாகயுடையது இடம். அது வெண்மையான தர்மதேவதை ஆகும். அதனை ஒப்ப, ஓர் ஆன்மா மேற்கூறிய நான்கு குணங்களையும் உடையதா அதையறிந்த இறைவன் அவர்கள் இருக்கும் கீழ்நிலையிலிருந்து மிக மேனிலைக்கு ஏற்றவிடுவான் என்பதை இக் கொடியேற்ற நிகழ்ச்சி குறிப்பிடுவதாகும்.

விழாவிற்கு வரும் அன்பர்களை உயர்பதமடையச் செய்வதற்காக மனம் ஒரு முகப்பட்டு ஆன்மா தம்மையும் தலைவனையும் உணர்ந்து லயிப்பதற்கான வைபவங்கள் நடைபெறவுள்ளன என்பதையும்; இக்காலங்களின் இறைவன் சிறப்பாக எழுந்தருளி அருள்செய்யப் போகிறான் என்பதையும் அறிவிப்பதற்காகத்தான் கொடியேற்றுகிறார்கள்.

இதுவரை திருக்கோயிலுக்கு வந்து வழிபடாதோரை அழைக்கவும் ; விழாக்காலங்களில் கூட வரயியலாத முதியவர், நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள் போன்றோர்க்கு இறைவன் வீதியுலா வந்து அருட் காட்சி தரப்போகிறான் என்பதை உணர்த்துவதற்காகவும் இக்கொடியேற்றம் நடைபெறுகிறது.

கொடிமரம் மற்றும் கொடியேற்றத்தின் தத்துவார்ந்த உண்மைகளை மனத்திலே இருத்திக் கொண்டு உள்புகுவோம் !

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

வணக்கத்தின் வகைகள்

ஏகாங்க வணக்கம் :

தலை குனிந்து வணங்குவதாகும். (ஏகாங்கம் - ஓர் அங்கம்)

திரியங்க வணக்கம் :

தலை மேல் இரு கரத்தைக் கூப்பி வணங்குவதாகும்
(திரியங்கம் - மூன்று)

பஞ்சாங்க வணக்கம் :

கையிரண்டு, முழங்கால் இரண்டு, சிரம் ஆக ஐந்தும்
பூமியைப்பொருந்த வணங்குவதாகும்.
(பஞ்சாங்கம் - ஐந்து அங்கம்)

ஷட்டாங்க வணக்கம் :

தலை, இருகராங்கள், மாப்பு, முழங்கால் இரண்டு ஆகிய
ஆறு அங்கங்களும் பூமியில் பட வணங்குவதாகும்.
(ஷட்டாங்கம் - ஆறு)

அட்டாங்க வணக்கம் :

தலை, கையிரண்டு, இரு செவிகள், இரு முழங்கால்கள்,
மாப்பு, ஆகிய எட்டு அங்கங்கள் பூமியில் படும் படி
வணங்குவதாகும். (அட்டம் - எட்டு)

பஞ்சாங்க வணக்கம் - பெண்களுக்கும்

அட்டாங்க வணக்கம் - ஆண்களுக்கும் சிறப்பானதாகும்

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

அதிகார நந்தி

திருக்கோயிலின் மணிபூரக ஆதாரத்தில் அமைந்திருப்பது
அதிகார நந்தியாகும். கொடி மரத்திற்கு அடுத்தபடியாக உள்ளதாகும். இந்த
அதிகார நந்தியை வழிபட்டு அதன் அனுமதியுடன்தான் உள்ளே செல்ல
வேண்டும் என்பதற்கு தத்துவார்த்த விளக்கங்கள் பல உண்டு. நந்தி தேவர்கள்
மூவர் ஆவார்கள். பூத கணத்திலே உள்ள தரும வடிவுடைய வாகன நந்தி,
கயிலையில் காவல் புண்டு திருத் தொண்டு புரியும் துவாரபாலக நந்தி,
தவத்தினால் சிவபெருமானின் முதன்மைச் சீடராகி ஞான உபதேசங்களை
அவரிடமிருந்து பெற்று மக்களுக்கு உபதேசிக்கும் அதிகாரத்தைப் பெற்ற நந்தி
என மூவராவர். அதிகார நந்திதேவர் சிலாத முனிவரின் திருமகனாவார்.

அதிகார நந்தி :

சிலாதர் மிகச் சிறந்த மாமுனிவர்களில் ஒருவர். அறியாப்
பருவத்தில் செய்த சின்னஞ்சிறு தீவினை ஒரு பெரும் மலையாக நிற்க அதை
உணர்ந்து, தம் தவச்சித்தியால் அம்மலையைப் பொடியாக்கி நீரில் கரைத்து
உண்டு தீர்த்தார். சிலையை (குன்று) அதம் செய்ததால் சிலாதர் என்ற பெயர்
பெற்றார்.

சிலாத முனிவர், சித்திரவதியார் என்னும் நல்மங்கையை
மணந்து பெரும் தவம் புரிந்தார். இவரின் தவம், இந்திரன் முதலான
தேவர்கட்கு கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இவரின் தவத்தால் தம் பதவிக்கு
ஆபத்து ஏற்படுமே என அஞ்சினார்கள். ஆனால் சிலாதரோ தவமிருந்து

நற்புதல்வரைப் பெற வேண்டினார். சிவபெருமானின் அருளால் ஓர் ஆண்மகவு பெற்றார். இம் மகவால் இந்திரன் முதலிய தேவர்கட்கு ஆனந்தம் ஏற்பட்டது. எங்கும் ஆனந்தம் பரவியதால் ஆனந்தத்தைக் குறிக்கும் வகையில் “ நந்தீசன் ” என்ற திருப்பெயரை அசரீரியாக தேவர்கள் கூட்டினார்கள். சிலாத முனிவரின் மகனாதலின் இவரை சைலாதி என்று தவ முனிவர்கள் வாழ்த்தினார்கள். மிகச் சிறப்புக்குரிய இம் மரபு சைலாதி மரபு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

நந்தீசன் உலக வாழ்க்கையை விரும்பாது, நிலைத்தப் பேரின்பத்தை நாடினார். அதற்காக தவம் புரிந்தார். ஐம் பொறிகளையும் கருவி கரணங்களையும் சிவன்பால் திருப்பி சிவனடியில் சிந்தை வைத்தார். சிவபெருமான் யாது வேண்டும் என்று கேட்க, நின்னைப் பிரியாத வரம் வேண்டும் என்றார். சிவ பெருமான் “ தம் கணங்களின் அதிபதியாகவும், என் ஆணை எங்கும் நடப்பது போல் உன் ஆணையும் நடக்கும் என்று அதிகார சக்தியையும் ” தந்தருளினார்.

ஆனால் நந்தீசர் பெறுதற்கரிய அதிகார சக்தியை தவிர்த்து, தன்னைப் போல உள்ள ஆன்மாக்கள் உய்யும் பொருட்டு சிவஞானத்தைப் போதித்து உலக மக்களுக்கு அருளும்படியான அதிகாரத்தையும் அளித்தருளினார்.

தத்துவ நிலையில்

நந்தீஸ்வரரின் வரலாற்றில் மூன்று படி நிலைகளைப் பார்க்கலாம். ஒன்று பூதகணம். இரண்டு அதிகார சக்திப் பெற்ற நிலை. மூன்று சிவஞானத்தை பெறும் முதல் மாணாக்கராகி, அதை உபதேசிக்கும் முதலாசிரியர் என்னும் சிறப்பு நிலை.

சிவச்சார்பு பெற்ற பூத கண நிலையில் வாகனமாகவும், அதிகார சக்தி பெற்ற நிலையில் அதிகார நந்தியாகவும், ஞான உபதேசம் பெற்று உபதேசிக்கும் நிலையில் சிவஞான நந்தீஸ்வரராகவும் விளங்குகிறார் என்பது சான்றோர்களின் கருத்து.

நந்தீசரைப் போல ஓர் ஆன்மா பந்த பாசங்களை விட்டு சிவனடியையே சிந்தித்தால், சிவச்சார்புடைய பூதகணங்களுள் ஒருவராகி, பின் அதிகார சக்தியைப் பெற்று சிவஞானம் பெறும் சாயுட்சிய நிலையை அடையலாம் என்பதை இவ்வரலாறு நமக்கு உணர்த்துகிறது.

இரு கொம்புகளும் நான்கு கால்களும் கொண்டதுதான் நந்தியின் திருவுருவம் இரு கொம்புகள் என்பது சிவஞானத்தை உபதேசிக்கும்

சாத்திரம் தோத்திரங்களாகும் நான்கு கால்கள் “சமம், விசாரம், சந்தோசம், சாதுசங்கம்” என்னும் நான்கு உத்தம குணங்களை குறிப்பதாகும்.

ஓர் ஆன்மா மேற்சூறிய நான்கு ஆன்ம குணங்களை கொண்டு தோத்திர சாத்திரங்களின் வழியே நின்றால் சச்சிதானந்தம் கிட்டும். இதை உணர்ந்து வழிபட்டால் பேரானந்தத்தில் திளைக்கலாம். இதையே பூரண அதிகாரத்தைப் பெற்றதாக பொருள்படும். அவ் அதிகார உணர்வை ஊட்டுபவரே அதிகார நந்தியாகும். அதிகார நந்தியின் அனுமதியின்றி சிவதரிசனம் செய்ய முடியாது என்று கூறுவதன் பொருள் இதுவேயாகும்.

இதனை உணர்ந்து உள்புகுவோம்.

மூலட்டானமும் மூலவரும்

திருக்கோயிலின் ஆக்ளை ஆதாரத்தில் அமைந்திருப்பது கருவறையாகும். அதனை கர்பகிரகம், மூலட்டானம், திரு மூலட்டானம் என்றெல்லாம் வழங்குவர். திருக்கோயிலின் மூலவர் இங்கே எழுந்தருளியிருப்பதால் மூல ஸ்தானம் எனப்பட்டது, அம் மூலவரைக் கொண்டே அக் கோயில்களின் பெயர்கள் வழங்கலாயின.

நாம் அதிகார நந்தியின் அனுமதியோடு உள் நுழையும் போது, திருக்கோயிலின் கன்னி மூலையில் விநாயகர் வீற்றிருப்பார் கோயிலின் வலப்புறத்தில் விநாயகரும், இடப்புறத்தில் முருகரும் அமைந்திருப்பது ஆகம மரபாகும். சிவாலயங்களில் கருவறைச் சுவரின் கோஷ்ட மாடங்களில், தெற்கு முகமாக தென்முகக் கடவுளும் (தட்சிணா மூர்த்தி) மேற்கு முகமாக இலிங்கோத்பவரும் வடக்கு முகமாக அருட்சக்தி வடிவங்களும் (பெரும்பாலும் தூர்க்கையம்மனும்) அதன் நேராக சண்டிகேஸ்வரர் சந்நிதியும் அமைந்திருக்கும்.

விநாயகர் வழியாடு :

விநாயகர் ஓங்கார வடிவமாகும். ஞானசத்தியின் இருப்பிடமாகும். ஆன்மாக்களுக்குள்ள அறிவு இச்சை செயல்களை நல்வழிப்படுத்த ஞான சத்தியின் துணை தேவை. அம் மூன்றையும் ஒரு முகப்படுத்தி உள்புகுந்தால் தான் உண்மையான தரிசனம் கிட்டும்.

இறையருள் கிடைப்பதற்கு விக்கினங்கள் ஏற்படுமானால் விக்கினங்களை நீக்கியருள விநாயகர் வழிபாடு செய்வது அவசியமாகிறது.

தோப்பு கரணம் :

விநாயகர் முன் நாம் தோப்புக்கரணம் போடுகிறோம்.

வலக்கையை இடக்கையில் முன் வைத்து வலக்கையால் இடப்புறத்திலும் இடக்கையால் வலப்புறத்திலும் மண்டையில் மூன்று குட்டுகளிட்டு வலக்கையால் இடக்காதையும் இடக்கையால் வலக்காதையும் பிடித்துக் கொண்டு மூன்று முறை தோப்புக்கரணமிட்டு விநாயகரை வழிபட வேண்டும்.

தோப்புக்கரணம் பற்றி பல்வேறு புராணக் கதைகள் வழங்கி வருகின்றன. அதன் தத்துவார்த்த விளக்கங்களும் பல உண்டு.

தோற்பது + கரணம் என்பதே தோப்புக்கரணம் என்றாயிற்று. மனம், புத்தி, அகங்காரம் ஆகிய கரணங்களை தோற்பது தோப்புக் கரணமாகும். கரணங்களை அடக்கி நாம் தூய்மைபெறுதலை தத்துவார்த்த நிலையில் உணர்த்துவதே இதன் கருத்தாகும்.

இதனையுணர்ந்து, அனுபவ நிலையில் கைக்கொண்டு கர்ப்பக்கிரகத்தின் உள் புகுதல் வேண்டும்.

மூலஸ்தானம் :

திருக் கோயிலின் பிரதான மூர்த்தியை எழுந்தருள வைத்து வணங்கும் இடமே கருவறையாகும். மூலவரை பிரதிட்டை செய்த ஸ்தானம் மூலஸ்தானம் ஆயிற்று. இதனை தத்துவ நிலையில் மூலப்பிரகிருதி என்பர். இறைவன் உலகைப் படைக்க நினைத்த காலத்து அவரது அருட்சக்தியை மாயையிடத்தே அதிபடித்துச் செய்கிறார் என்பது தத்துவ விளக்கமாகும். அருவமான இறையாற்றலை அருவருவமாகவும் உருவமாகவும் ஸ்தாபித்த இடமே கருவறையாகும்.

மூலட்டானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் உருவம் கல் விக்ரமாகவே இருக்கும். கிரகம் என்றால் இருப்பிடம் என்றும், வி என்றால் மேன்மை என்றும் பொருளாகும். 'மேன்மையானவர் தங்கியுள்ள இடம் விக்ரகமாகும். இறைவன் தன் மேன்மையான திருவருட் சக்தியுடன் எழுந்தருளியுள்ள சிறப்பான இடம் விக்ரகம் எனலாம். மூலவர் கல் விக்ரகமாக அமைந்திருப்பதற்கு நுண்மையான காரணம் ஒன்று உண்டு. இறைவன் சோதி வடிவினன். உலகில் உள்ள பொருட்களில் கல்லில் நெருப்பு அதிகமாகத் தங்கிருக்கிறது என்பது விஞ்ஞான பூர்வமான உண்மை. சிவ வேள்விச் செய்து அதன் மூலம் மந்திர கிரியைகளால் இறை ஆற்றலை அக் கல் விக்ரகத்தில் சேமித்து வைத்தனர் நமது ஆன்றோர்கள். ஆக

கார்ப்பக்கிரகத்தில் இறை ஆற்றல் குவிந்துள்ளது என்பதை இதனால் உணரலாம்.

சிவலிங்கத் திருமேனி :

எங்கும் வியாபித்திருக்கும் அருவநிலையில் உள்ள இறை சத்தியை வேள்விகள் மூலம் அருவமும் உருவமற்ற அருவருவ திருமேனியிலும், உருவத்திலும் அச் சத்தியை எழுந்தருளச் செய்கிறார்கள்.

இறைவனை உருவத்தில் வணங்கி, பின் அருவருவத்திலேயித்து, அருவ நிலையில் ஆன்மா இரண்டறக் கலக்க வேண்டும் என்பது படிநிலைகளில் வழிபாட்டினை நமது ஆன்றோர்கள் அமைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

லி + கம் = லிங்கம், லி என்பது ஒடுங்குதலையும் ' கம் என்பது தோன்றுதலையும் குறிப்பதாகும். உலகம் தோன்றுவதற்கு ஒடுங்குவதற்குமான இடம் இதுவே ஆகும். அருவருவத் திருமேனியான சிவலிங்கத்திலிருந்து தான் எல்லா உருவங்களும் தோன்றின. சிவலிங்க திருமேனியின் அடிப்பாகத்தில் உடுக்கை போன்ற பீடம் ஒன்று காணப்படு. இதற்கு ஆவுடையார் என்று பெயர். இதன் மேல் உருண்டு திரண்ட முனையற்ற தண்டொன்று காணப்படும். இதற்குப் பாணம் என்று பெயர் இவற்றுடன் ஆவுடையார் என்பது சத்தியையும், பாணம் என்பது இறைவனின் சொரூபமாகிய பரவெளியையும் குறிப்பதாகும். பாணம் ஆவுடையாளாகிய பீடத்தை ஊடுருவிச் சென்றிருப்பது, ஒன்று மற்றொன்றைப் பிரியாமல் சேர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் உணர்த்துகிறது. மேலும் ஆவுடைலிங்கத்தின் கீழ் அடங்கியிருப்பது சக்தி என்னும் கருணையாற்றல் சிவத்தின் கீழ் அடங்கியிருப்பது அவர் வழியே தொழிற்படும் என்பதைக் காட்டுகிறது. கோமுகம் என்பது சிவசக்தி உயிர்களுக்குச் செய்யும் ' தண்ணளியைக் ' குறிக்கின்றது. பாயு அபிஷேக நீரினை இறைவனது திருவருள் சுரப்பதாக மதித்துக் கையாள் ஏற்றித் தலையில் தெளித்துச் சிவனருள் பெற்றதாக மகிழ்கிறார்கள்.

சிவலிங்கம் பரார்த்த லிங்கம், இட்டலிங்கம் என இருவகைப்படும். சிவபெருமான் சங்கார காலம் வரையில் நிலையிய பொருளாய் இருந்து ஆன்மாக்களுக்கு அனுகிரகிக்கப்படும் லிங்கம், பரார்த்த லிங்கமாகும். குருநாதர் தம் சீடனுக்கு ஆத்மார்த்த சிவ பூசைக்காக வழங்கப்படும் லிங்கம் ஆத்மார்த்த லிங்கம் அல்லது இட்டலிங்கமாகும்.

உப்யுக்தல் என்னும் பேருண்மை :

கோயிலின் கார்ப்பக்கிரகத்திற்குச் செல்லும் போது அது இருக்கும்ந்தாய் இருக்கிறது. திரையிடப்பட்டிருக்கிறது சிறிது நேரத்திற்கு

மணியோசை கேட்கிறது. திரை விலகுகிறது. கற்பூர ஒளியில் மூலவிக்கிரகம் தெரிகிறது. அப்போது விக்ரகம் என்னும் எண்ணம் எழுவதில்லை. தெய்வத்தையே தரிசிப்பதாக உணருகிறோம்.

இது புறநிலை தரிசனமாகும். ஆன்மாவில் இருள் மண்டியிருக்கிறது. ஆணவ மலத்தினால் அஞ்ஞானம் என்னும் திரை மூடியிருக்கிறது. அதனால் ஞானக் காட்சியை ஆன்மா அறியாமல் இருக்கிறது.

விநாயகர் முன் தோப்புக்கரணமிட்டு கருவிகளை ஒடுக்குவது போல, மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்னும் அந்தக் கரணங்களை சிவன்பால் திருப்பி ஒடுக்க வேண்டும். இதனை நாள்தோறும் செய்து வந்தால் ஓர் இனிய ஓசை ஆன்மாவைத் தொடும். இது நாத ஒலியாகும். இவ்வோசையை உணர்ந்த நிலையில் அஞ்ஞானம் என்னும் திரைவிலகும். தூயவழிபாடு என்னும் கற்பூர ஒளியால் ஞானக் காட்சி கிட்டும். இதுவே பேரின்பத்திற்கு முதல் படியாகும்.

இவ்வுணர்வை உடைவதே கர்பக்கிரக தரிசனமாகும். இதுவே உட்புகுதல் என்னும் பேருண்மையின் தத்துவ விளக்கமாகும்.

சிவாலய வழிபாட்டின் முறை :

ஆலய வழிபாடு :

கடவுள் எங்கும் நிறைந்துள்ளான். நாம் புறக்கண்களால் காணும் ஒவ்வொரு பொருளிலும் அவன் வியாபகமுண்டு. எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் அவனைக் காண முடியாத நம் போன்றவர்களுக்கு நம் முன்னோர்கள் பல கோயில்களைக் கட்டி அவற்றில் கடவுளின் திருவுருவங்களை அமைத்துள்ளார்கள். பசுவின் உடம்பு முழுவதும் இரத்தம் பரவியிருக்கிறது. அது பாலாக மாறி அதன் மடி வழியாய்த்தான் நமக்குக் கிடைக்கிறது. அது போலவே ஆண்டவன் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் கோயில்களிலுள்ள திருவுருவங்களின் மூலமாகத்தான் நாம் அவன் அருளைப் பெற முடியும்.

தமிழர்களாகிய நாம் நன்றிக்கும் மரியாதைக்கும் பெயர் பெற்றவர்கள். ஒருவருக்கொருவர் செய்யும் உபசாரத்திற்கும் நன்றி செலுத்தும் நாம், நம்மைப் படைத்துக் காத்துக் கருணை காட்டும் அவனிபம் நாம் எவ்வளவு நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம் என்பதை நாமே சிந்திக்க வேண்டும். கடவுள் அருளைப் பெறவேண்டின் அவன் எழுந்தருளியுள்ள கோயில்களுக்குச் சென்று அவனை விதிப்படி வணங்கி வழிபட வேண்டும். இவ்வழிபாட்டிற்குரிய சில விதிகளைப் பெரியோர்கள் வகுத்துள்ளார்கள். இதன் விரிவை யாழ்ப்பாணம். நல்லூர் சிவபுரீ ஆறுமுக நாவலர் ஐயா அவர்கள் இயற்றியுள்ள நூல்களில் விரிவாய்க் காணலாம்.

காலையில் எழுந்து நீராடித் தோய்த்து உலர்ந்த ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு நெற்றியிலும், உடம்பிலும் திருநீறு தரித்துக் கொண்டு, அவன் கண்மணி எனப்படும் உருத்திராக்க மாலைமையையும் அணிந்து கொண்டு அமைதியாகவும், நல்ல மனதுடனும் சென்று அவனை விதிப்படி வழிபடல் வேண்டும்.

ஆலயத்தின் வாயிலுள்ள கோபுரத்தை முதற்கண் வணங்க வேண்டும். பிறகு கொடி மரத்தருகில் (துவஜஸ்தம்பம்) கீழே விழுந்து எட்டுறுப்பு நிலந்தோய வணங்கி நந்திதேவரிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு ஆலயத்தை ஒருமுறை வலம் வர வேண்டும். பிறகு கோயிலுக்குள்ளே சென்று விநாயகப்பெருமானை வணங்குக. இவர் சந்நிதியில் மட்டும் தான் நம் தலையில் இருகைகளால் குட்டிக்கொண்டு தோப்பிக் கரணங்கள் போட்டு வணங்குதல் முறை. பிறகு இறைவன் சந்நிதியில் நின்று பன்னிருதிருமுறைப் பாடல்களைப் பாடி வணங்குக. பின் அம்பிகையை வணங்கி அவர்க்குரிய பாடல்களால் அவரைத் துதிக்கவும் வேண்டும். பிறகு ஆலயத்தை இரண்டாம் முறை யாக வலம் வரும் போது நடராஜப் பெருமான், தட்சிணாமூர்த்தி, முருகப் பெருமான், நால்வர், அறுபத்துமூவர் முதலிய மூர்த்திகளை அவரவர்க்குரிய பாடல்களால் துதி செய்து வணங்கிப் பிறகு ஆலயத்தை மூன்றாம் முறையாக வலம் வரும் போது சண்டேசுரப் பெருமானை வணங்குக. இவரை வணங்கும் முன் நாம் நம் கைகளை மெல்லத்தட்டி, சிவத்யானத்திருக்கும் அவரை எழுப்பித் துதிசெய்து வணங்கிச் சிவாலய தரிசனபலனைத் தருமாறு கேட்டுப் பெறுதல் முறை. கடைசியாகக் கொடிமரத்தருகில் எட்டுறுப்பு நிலந்தோய வணங்கி எழுந்து பின் உட்கார்ந்து ஆண்டவன் நாம் மந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை (அவரவர் ஆசாரியார் உபதேசித்தபடி) விதிப்படி எண்ணுக. ஆலயத்தினுள் வேறு எந்த சந்நிதிகளிலும் எட்டுறுப்பு நிலந்தோய வணங்குதல் கூடாது. பெரியோர்களால் கையாளப்பட்டு வரும் முறையும் இது.

கோயிலில் செய்யதகாதவை :

1. கோயிலை வேகமாக வலம் வருதல் கூடாது.
2. வீண் வார்த்தைகள் பேசக்கூடாது.
3. தலைவிரித்துக் கொண்டு போகக் கூடாது.
4. தாம்பூலம் தரித்துக்கொண்டு போகலாகாது.
5. சட்டை யணிந்து கொண்டு செல்லக் கூடாது.
6. ஒருவர் மேல் ஒருவர் இடித்துக் கொள்ளலாகாது.
7. மூர்த்தங்களின் சமீபத்தில் (கிருவடிக்கருகில்) கர்ப்பூரம் ஏற்றுதல் கூடாது.
8. மூர்த்தங்களைக் கைகளால் தொடுதல் கூடாது.
9. கோயிலிலுள்ள விளக்குகளைக் கைகளால் தூண்டக் கூடாது.
10. தூண்டும்போது கையில் பட்ட எண்ணெய்ப் பசையைச் சுவற்றில் பூசக் கூடாது.

11. சுவாமிக்கு நிவேதனம் செய்யும் போது பார்க்கக் கூடாது.
12. சுவாமிக்குத் திருமஞ்சனம் ஆகும்போது (விபூதி, சந்தனம் தவிர அவரைப் பார்த்தல் கூடாது.
13. கோயில் பிரகாரங்களில் எச்சில் துப்பலாகாது.
14. ஆலய மதிலோரங்களில் மல ஜலம் எச்சில் கழித்தல் கூடாது.
15. கால்களில் செருப்பு அணிந்து கொண்டு உள்ளே செல்லக்கூடாது.

கோயிலில் அநுபூதிக்க வேண்டிய முறை :-

1. தூய உடம்புடன் உள்சென்று தூய மனதுடன் நல்ல அருளாளர் அருளிச் செய்த பாடல்களினால் பெருமானை வணங்க வேண்டும்.

2. சுவாமிக்குச் சாத்த மலர்மாலைகளைத் தொடுத்துக் கொடுக்க வேண்டும்.

3. தூபமிடவேண்டும். தீபம் ஏற்றல் வேண்டும். நெய் அல்லது இலுப்பெண்ணெய்யால் ஏற்றுவது சிறந்த முறை இதனால் அன்பர்கள் வெளிவிடும் விஷக்காற்று (Carbon-di-oxide) பிராணவாயுவாக (Oxygen) மாறுகிறது என்பர். விளக்கேற்றிப் புறவிருளைப் போக்கினால் ஆண்டவன் நம் அகவிருளைப் போக்கி ஞானத்தை அருள்கிறான் என்பது தத்துவம். பிரமாணம்:- “விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லில் மெய்ந்நெறி ஞானமாகும்” என்பது அப்பர் அருள்வாக்கு.

4. சந்நிதிகளில் ஆண்கள் ஒரு பக்கமாகவும், பெண்கள் ஒரு பக்கமாகவும் நின்று அமைதியாக ஆண்டவனை வணங்க வேண்டும். நல்ல துதிப்பாடல்களை ஓத வேண்டும். பிரமாணம் :

“அளப்பில் கீதஞ் சொன்னார்க்கு

அடிகள் தாம் அருளுமானே.”

(அப்பர்)

5. வரிசையாக நின்று வணங்க வேண்டும். சுவாமிக்கு நேரே நிற்குகொண்டு பின்னுள்ளவர்களுக்கு நம்முதுகைக் காட்டிக்கொண்டு வணங்குதல் கூடாது. இம்மாதிரிதான் வழி பட வேண்டுமென்று மணிவாசகர் பின் வருமாறு அருளியுள்ளார்.

“இன்னிசை வீணையர் யாழின ரொருபால்

இருக்கொடு தோத்திர மியம்பின ரொருபால்

துன்னிய பிணைமலர்க் கையின ரொருபால்

தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்

சென்னியில் அஞ்சலிகூப்பின ரொருபால்.”

கும்பாபிடேகம்

மூலவரைத் தரிசிக்கிறோம். தீபாராதனை செய்கிறார்கள். பின்னர் தீபத்தட்டை நம்மிடம் கொண்டு வருகிறார்கள். நாம் அதைத் தொட்டு கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளுகிறோம். அதில் ஓர் உன்னதப் பொருள் அமைந்துள்ளது. மூலட்டானத்தில் மூலவரிடத்தில் பெரும் ஆற்றல் குவிந்துள்ளது. அத்தெய்வீக ஆற்றலை, கற்பூர தீபத்தின் மூலம் நம்மிடையே கொண்டு வருகிறார்கள். நாம் அதனைப் பெற்று தெய்வ தரிசனத்தின் பலனையடைகிறோம்.

ஆற்றல் குவியு :

இறைவன் ஒளி உருவாக விளங்குகின்றான்

“ சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே ”

“ ஒளிவளர் விளக்கே ! ”

“ மறைய நின்றுள்ளான் மாமணிச் சோதியான் ”

“ தீப மங்கள சோதி நமோ நம ”

“ பிரம்மமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பு ”

என்றெல்லாம் அருளாளர்கள் போற்றுவதைக் காணலாம்.

எங்கும் நீக்கமற வியாபித்திருக்கிற இறைவனை, அவனின் அருளாற்றலை சிவ வேள்வியால் ஈர்த்து, யாக சாலையில் வைத்துள்ள நிறைகுடமாகிய கும்பத்தில் சேர்த்து அக்கும்ப நீரால் கல்விக்கிரமாக மூலவருக்கு அபிடேகம் செய்து அவ்வாற்றலை மூலவரிடத்திலே நிலை நிறுத்துவார்கள்.

சோதிமயமாக இறையாற்றல் அக்கற்சிலையில் அமைந்திருக்கிறது என்பது இதனால் பெறப்படும். எங்கும் வியாபித்திருக்கும் அருளாற்றலை வேள்வி மூலமாக கும்பத்திற்கும் பின் கும்பத்திலிருந்து பிம்பத்திற்கும் சேர்ப்பதே கும்பாபிடேகமாகும். ஆற்றலை பிம்பத்தில் (சிலையில்) நிலை நிறுத்துவதை பிரதிட்டை என்பார்கள். இஃது ஆவார்த்தன பிரதிட்டை, அனுவார்த்தனப் பிரதிட்டை, புனராவார்த்தன பிரதிட்டை, அந்தரீதகப் பிரதிட்டை எனப் பல வகைப்படும்.

புதியதாகத் திருவுருவம் அமைத்து ஆகமமுறைப்படி அருளாற்றலை நிலை நிறுத்துவது நூதன ஆவார்த்தன பிரதிட்டையாகும். இடையில் ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் நித்திய பூசைகள் தடைப்பட்டால் அதைப் போக்கச் செய்வது அனுவார்த்தனப் பிரதிட்டையாகும். பழமையான ஆலயத்தில் ஜீரணம் ஏற்பட்டால் அதைப் புதுப்பித்து செய்வது புனராவார்த்தனப் பிரதிட்டையாகும். ஆலயத்திலோ, பிம்பத்திலோ, பின்னம் ஏற்பட்டால் அதை நிவர்த்தி செய்து புதுப்பிப்பது அந்தரீதகப் பிரதிட்டையாகும்.

கும்பாபிடேகம் :

பழமையான ஆலயங்களில் குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளுக்குள் கும்பாபிடேகம் செய்து மூலவரின் ஆற்றலைப் புதுப்பிக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்வதற்கு சில வழி முறைகள் ஆன்றோர்கள் உருவாக்கியுள்ளனர்.

மந்திரக் கிரியைகள் மூலமாக மூலவரை நிறைகுடமான கும்பத்திற்கு எழுந்தருளச் செய்வார்கள். பின்பு யாகசாலைக்கு எடுத்துச் சென்று வேள்விகளில் எழுந்திருக்கும் இறை ஆற்றலை அக் கும்பத்திற்குக் கொண்டுவருவார்கள். அக் கும்ப நீரை திருவுருவத்திற்கு அபிடேகம் செய்து புத்தாற்றலை நிலை நிறுத்துவார்கள். இதனைத்தான் கும்பாபிடேகம் என்கிறோம்.

கும்பம் :

தேஜோமயமான இறைவனை சுவர்ண மயமான கும்பத்தில் எழுந்தருளச் செய்வதற்கு ஏதுவாக கும்பத்தை அலங்காரம் செய்வார்கள். கும்பம் என்பது நிறை குடமாகும். கும்பத்தை தேவ சரீரமாக ஆக்குவதே அவ் அலங்காரத்தின் தத்துவமாகும்.

கும்பம் நிர்மலமான மந்திர மயமான தேவத் திருவுடம்பாகவும், கும்பத்தில் சுற்றப்படும் ஐவகைப் பட்டு நூல்களை நாடிகளாகவும், சாந்தியதீதக் கலைகளை சிரசு முதலிய அங்கங்களாகவும், வஸ்திரம், தேங்காய், மாவிலை, கூர்ச்சம் முதலானவைகளை தோல் எனும்பு கூந்தல்களாகவும், தத்துவம், புவனம், கலை, மந்திரம், பதம், வன்னம் முதலானவைகளை அஸ்தி, ரோமம், தசை குருதி, கொழுப்பு, மேதாய் முதலானதாகவும் கும்பத்தில் உள்ள நவரத்திர சுவர்ணங்களைச் சுக்கிலமாகவும் அதிலுள்ள தீர்த்தத்தை அமிர்த வடிவமாகவும் பாவித்து அலங்கரிக்க வேண்டும்.

கும்ப ஆவாகனம் :

அந்த தேவவுடம்பான கும்பத்தை முதலில் உள்ள தெய்வத் திருவுருவத்தின் முன்பு வைத்து தர்ப்பை, மாவிலை முதலியவற்றைக் கொண்டு மந்திரங்களை ஓதி தெய்வத் திருவுருவத்தில் விளங்கும் மூர்த்தியை கும்பத்தில் எழுந்தருளச் செய்வார்கள். இதனையே ' ஆவாகனம் ' என்பார்கள்.

அலங்கரிக்கப்பட்ட கும்பத்தை மூல சந்நிதியில் வைத்து இறைவனைப் பூசித்து வழிபாடு செய்து அக்கும்பத்தில் எழுந்தருளச் செய்வது " கும்ப ஆவாகனமாகும் ".

யாகசாலையில் புகுதல் :

யாகசாலை என்பது இறைவனின் சொருப திருத் தலமாகும்.

யாகசாலையில் உள்ள வேதிகை இறைவன் அமர்ந்திருக்கும் ஆசனப்பீடமாகவும், குண்டங்கள் வேள்வி அக்கினியை (வியாபித்திருக்கும் இறை பேரொளியை) ஸ்தாபிதம் செய்யும் இடமாகவும் கருதப்படும். இத்தகைய யாசாலைக்கு இறைவனை யாகத்தில் வாசம் செய்யும் பொருட்டு வேண்டி அழைத்து ஆசனத்தில் அமர்த்தி வழிபாடு செய்வார்கள்.

யாசாலை 36 தத்துவங்களின் வடிவமாகும். சிவபெருமானின் அட்ட மூர்த்தி வடிவமாகவும் இருக்கும். யாகசாலையில் ஒன்பது குண்டங்களும் 9 அக்கினியும் வளர்க்கப்படும். நாள் தோறும் ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினியம், காருகபத்தியம் என்றும் மூன்று அக்கினி வளர்க்கப்படும்.

பரவெளியில் (ஆகாயம்) வியாபித்திருக்கும் இறைவனை மந்திரக்கிரியைகள் மூலமாக வாயுவின் வழியே வேள்வித் தீயில் எழுந்தருள வேண்டுவார்கள். வேள்விப் பேரொளியில் எழுந்தருளிய இறைவனை தேவவுடம்பாகிய கும்பத்திலுள்ள நீரில் எழுந்தருளச் செய்வார்கள். பின்பு அக் கும்ப நீரைத் திருவுருவத்தில் (நிலத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு) அபிடேகம் செய்து இறைவனை மூலவரில் நிலை நிறுத்துவார்கள்.

மூல விக்ரகத்தில் உள்ள இறைஆற்றல் பஞ்சபூதங்கள் மூலமே புதுப்பிக்கப்பட்டு நிலை நிறுத்தப்படுகிறது என்பதை இதனால் அறியலாம்.

யாகசாலை

கும்பாபிடேகப் பெருவிழாவில் முக்கியப் பங்கு வகிப்பது யாகசாலையை அமைப்பதும் வழிபாடுகளைச் செய்வதாகும். யாகசாலை அமைத்த பின் அங்கு பல்வேறு விதமான கிரியைகள் செய்யப்படும். இக் கிரியைகள் அனைத்திற்கும் உள்ளார்ந்த தத்துவங்கள் உண்டு.

யாகசாலை அமைப்பு :

யாகசாலை என்பது இப்பூமியில் இறைவனை எழுந்தருளச் செய்யும் சொருப இறைத் தலத்திற்குச் சமமானது. யாகசாலையை பஞ்சபூதங்களின் வழி இறைவனை எழுந்தருளச் செய்யும் “ யாகப் பெருவழி ” என்பார்கள்.

யாகசாலையின் உட்கட்டு 81 பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். ஒவ்வொரு பாகத்திற்கும் பதம் என்று பெயர். பிரம்மபதம், தெய்வபதம், மானுபதம், பைசாபதம் என்று பிரிப்பார்கள். மத்தியில் ஒன்பது பதம் பிரம்ம பதம் எனப்படும். சுற்றியுள்ள 16 பதம் தெய்வீக பதம் ஆகும். மீதமுள்ள பதங்களில் 24 ஆன்ம பதம் எனவும், 32 பதம் பைசாச பதம் எனவும் கூறுவார்கள்.

இப்பிரிப்பு வகைகள், கும்பாபிடேகம் செய்யும் தலைமை ஆச்சாரியாரின் மரபுப்படியும், திருக்கோயிலின் வழிப்படியும் சிறு சிறு மாற்றங்களைப் பெறுவதுமுண்டு.

யாகசாலையில் வேதிகைகளும் யாக குண்டங்களும் இருக்கும். வேதிகை என்பது இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் அலங்கார ஆசனபீடமாகும். திருக்கோயிலில் உள்ள மூலவர் மற்றும் பரிவார திருவுருவங்களுக்கு ஏற்ப இது அமைக்கப்படும். வேதிகையைச்சுற்றி குண்டங்கள் இருக்கும். இது ஏக குண்டமாகவோ, ஐந்து குண்டமாகவோ, அல்லது நவ குண்டமாகவோ அமைக்கலாம். குண்டங்கள் முக்கோணம், நாற்கோணம், அரிச்சந்திர வடிவம் முதலியன ஒன்பது வடிவங்களில் அமைக்கப்படும். இவ்வாறு வடிவமைக்கப் படுவதற்கான காரணங்கள் பலவுண்டு. ஐந்து பூதங்களின் வடிவங்களை சித்தாந்த சாத்திரமான உண்மை விளக்கம் என்னும் நூல் கூறுகிறது. மேலும் கிரியாபாத நூல்களிலும் காணக்கிடக்கிறது.

யாகபூச :

யாகசாலை பூசை காலையிலும், மாலையிலும் இரண்டு காலம் முதல் பதினெட்டு காலம் வரை தம் சக்திக்குத் தக்கபடி செய்வதாகும். முதலில் குண்டங்களில் சுத்தாக்கினியைத் தோற்றுவித்து வழிபட வேண்டும். முதலில் குண்டங்களில் சுத்தாக்கினியைத் தோற்றுவித்து வழிபட வேண்டும். யாக குண்டங்களைச் சுற்றி முறுக்கிய பசுந்தர்ப்பைகளைப் பரப்பி, ஆல் அரசு முதலிய சுள்ளி விறகுகளைக் குண்டத்திலிட்டு கடைந்தெடுக்கப் பெற்ற சுத்தமான அக்கினி கொண்டு அதற்குரிய மந்திரங்களை ஓதி, அந்த அதி தெய்வங்களை மனதில் தியானித்து, சுருக்கு சுருவம் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகின்ற நெய்த்துடுப்பைக் கொண்டு, நெய் முதலியன சொரிந்து அக்கினி வளர்க்க வேண்டும். இவ்வாறு மந்திரம், கிரியை தியானம் ஆகிய மூன்றினாலும் வளர்க்கப்படும் அக்கினியில் இருந்து எழும் புகையும், வேதாகம ஒலி தமிழ் மறை ஒலி ஆகியவற்றுடன் மெய்யன்பர்களின் தூய எண்ண அலைகளும், எங்கும் நிறைந்திருக்கின்ற இறைவனது திருவருள் சத்தியாற்றலை, அத்தூய அக்கினிச் சோதியில் எழுந்தருள் வைத்துப் பின்பு, அங்கு வைத்திருக்கும் கும்பத்தில் விளங்கச் செய்யும். அப்போது அக்கும்பம் இறையாற்றல் மிகுந்ததாய் விளங்கும்.

பூர்ணாகுதி :

யாக குண்டங்களில் எழும் அக்கினியாகிய தூய சோதியைப் பூசித்து; மூலவரையும், நிலம், தீ, வாயு, நீர், ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், எஜமான் என்னும் எட்டு மூர்த்திகளையும்; இறைவனுக்கு பரிவார தேவதைகளையும் பூசித்து; பசுவின் நெய்யினால் சமித்துக்களாலும்

நானாவிதமான அன்னங்களாலும், பழ வர்க்கங்களாலும், தான்யவர்க்கங்களாலும், ஆயிரக்கணக்காக ஹோமம் செய்து, ஹோம பூர்த்தியால் சம்பூர்ணமான நெய்யினால் இடைவிடாது அக்கினி மத்தியில் இறைவனிடம் சேர்ப்பது பூர்ணாகுதியாகும்.

கும்பமும் பிம்பமும் :

மின்சாரத்தைச் செலுத்த செம்புக் ' கம்பி முதலியன தகுதியுடையவையாக விளங்குவதைப் போல, யாகசாலைக் கிரியைகள் முற்றுப் பெற்றவுடன் மீண்டும் இறையாற்றல் கோயிலிலுள்ள பிம்பத்தில் (திருவுருவத்தில்) அமைய வேண்டி அவ்வாற்றலைச் செலுத்தும் சக்திவாய்ந்த தருப்பைக் கயிற்றின் வழி அவ் இறையாற்றலை பிம்பத்தில் சேர்ப்பித்து, பின்பு கும்பத்திலுள்ள நீரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறை சக்தியை அத் திருவுருவங்களுக்கு அபிடேகம் செய்வார்கள். இதனையே கும்பாபிடேகம் என்றும் குடமுழுக்கு என்றும் கூறப்பெறும்.

நிறைமொழி மாந்தரால் ஆணையிற்கிளர்ந்த மறைமொழியே மந்திரங்களாகும். யாகத்தில் எழும் தூய அக்கினி மந்திரம், நல்லோர்களின் தூய எண்ணவொலி ஆகின எல்லாம், இறையாற்றலைக் கும்பத்தில் சேர்க்கின்றன என்பதையும், கும்பத்திலுள்ள நீர் கிரகித்த சக்தியை, பிம்பத்தில் (திருவுருவத்தில்) சேர்க்கின்றன என்பதையும் இதனால் அறியலாம்.

யாகசாலை கிரியைகளின் விளக்கம் :

கும்பாபிடேகத்தின் போது செய்ய வேண்டிய கிரியைகள் 64 என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. அவற்றில் முக்கியமான சிலவற்றைப் பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்வோம்.

தன பூசை :

கும்பாபிடேகத்தை முன்னிட்டு, இப்பெருவிழாவை முன்னின்று நடத்த ஆச்சாரியார் ஒருவரை நியமித்து அவரும், திருக்கோயிலுக்கு உரியாரும். அன்பர்களும் இறைவனிடம் அருள் பெறுதல்.

அனுக்ஞை :

கும்பாபிடேகத்தை முன்னிட்டு, இப்பெருவிழாவை முன்னின்று நடத்த ஆச்சாரியார் ஒருவரை நியமித்து அவரும், திருக்கோயிலுக்கு உரியாரும். அன்பர்களும் இறைவனிடம் அருள் பெறுதல்.

விநாயகர் பூசை :

எடுத்த இச் செயல் இனிது நிறைவேற விநாயகரை வழிபடுதல்.

விரவேச பஸி :

அஷ்டதிக்குகளில் முறையே உள்ள யக்ஷ, ராக்ஷிஸ், பூதம், பிசாசு, பிரம்மராக்ஷிஸன், காளி, சரளி, பைரவர்கள் பூசித்து ஆகாரங்கள் கொடுத்து அவரவர் இருப்பிடம் போகச் செய்தல்.

இரட்சோகனம் :

நற்பணிகளில் இடையூறு செய்யும் அரக்கர்களை வெருட்டித் திரும்பவராமல் காக்க எட்டுத் திக்கு வைரவர்களுடன் இலக்குமியை வைத்துப் பூசித்தல்.

கிருகமகம் :

நவக்கிரகங்களை அனைத்து நட்சத்திரங்களின் அதிதேவதைகளுடன் பூசித்து கும்பாபிடேகப் பணி நன்கு நிறைவேற வேண்டுதல்.

வாஸ்து சாந்தி :

வாஸ்து புருடனை நினைத்து சாந்தி செய்தல்.

மிருத்சங்கிரகனம் :

பாலிகையின் பொருட்டு பூமிதேவி, சமுத்திரம், அனைத்து தேவர்களை வழிபட்டு மண் எடுத்தல்.

அங்குரார்ப்பணம் :

பாத்திகளில் மந்திர பூர்வமாக விதைகளைத் தெளிப்பார்கள். சரியாக பச்சையாக முளைத்தால் அதுவரைச் செய்யப்பட்ட கிரியைகள் முறையாக உள்ளது என்று அர்த்தமாகும். இவ்வாறு விதைகளைத் தெளித்து வளரும் செடிகளுக்குப் பாலிகை என்று பெயர். இப் பாலிகைகளைக் கொண்டு உணரும் முறைக்கு அங்குரார்ப்பணம் என்று பெயர்.

காகர்ஷனம் :

பிம்பத்தில் உள்ள கலையைத் தங்கநூல் வழி ஆகர்ஷித்தல்.

மகாபிடேகம் :

மிகுதியான அபிடேகத் திரவியங்கள், பக்குவமான நிவேதனங்களால் நிவேதித்து உபசரித்தல்.

மண்டலாபிடேகம் :

கும்பாபிடேகத்திற்கு பின்பு 48 நாட்கள் சிறப்பாக ஆராதனைகள் செய்து 48 வது நாள் பிம்பத்தின் காப்பு நாளை அகற்றி விழாவினை நிறைவு செய்தல்.

அபிடேக முறைகள்

இறைவனை நாம் ரூபக் கிரியைகள் இல்லாதவன் என்று ஆகமங்கள் கூறும். இத்தகைய பெருமான் நமக்காக, நாம் விரும்பிய வண்ணம் ஓர் உருவம் கொண்டு ஒரு பெயர்க் கொண்டு இங்கு எழுந்தருளி அருட்செயல்களைச் செய்கிறான். சிவாகமங்கள் கூறும் முறைப்படியாகசாலைக் கிரியைகளைச் செய்து கும்பாபிடேகம் நிகழ்த்தி இறைவனை எழுந்தருளப் பண்ணுகிறோம். அத்தகையவனுக்கு, அபிடேகம் செய்து, ஆடை அலங்காரங்களைச் சார்த்தி தூபதீப ஆராதனைகளையும் நிகழ்த்தி பின்னர் நைவேத்தியங்களைப் படைத்து தோத்திரங்கள் பாடி வழிபாடு செய்வார்கள். மேற்கூறிய வழிபாட்டுச் செயல்களில், பல நுண் கருத்துகள் உள்ளன. அதனை அறிதல் நலம் பயப்பதாகும்.

சித்பிரகாச ஆவாகனம் :

மகாகும்பாபிடேகத்தினால் பிரதிட்டைச் செய்யப்பட்ட திருவுருவங்களுக்கு அடியில் யந்திரங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். இது அருட்கருவியாகும். திருக்கோயில்களின் உயிர் நாடியாக விளங்குவது இந்த யந்திரங்களே ஆகும். யந்திரம் முதலில் வரையப்படும் போது அது ஒரு உலோகத் துண்டாய் சாதாரணமான சடப் பொருளாகவே இருக்கும். பின் மந்திரம், முத்திரை, பாவனைகளாலும், உரிய கிரியைகளாலும் அது சிறப்பு உரு பெற்று மிளிரும். இது இரும்புத் துண்டு காந்தமாவது போல, அச்சடப் பொருள் சிறிது சிறிதாக அருட்கருவியாதற்குரிய பக்குவம் பெற்றுக் கொண்டு உருபெறும். இதனையே சித் பிரகாச ஆவாகனம் என்பர். இந்த யந்திரத் தகட்டில் பூரண உருவேறி யந்திரத் தாபனமும், பிராணப் பிரதிட்டையும் செய்யப்படும் போது; அது முழுவதும் இறைவனது அருட்கருவியாக மாறிக் கோடி சூரியப் பிரகாசம் பொருந்திய அருளாற்றல் சக்தியை நாற்புறமும் இரவும், பகலும் இடைவிடாது வீசிக் கொண்டே இருக்கும். அங்ஙனம் பிரகாசிப்பதால் உண்டாகும் சக்திச் செலவினை ஈடுகொடுத்து அருளாற்றலை நிறைவு செய்வதற்கு நித்திய அபிடேக தூப தீப ஆராதனைகள் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. நாள்தோறும் வழிபடாத திருக்கோயில்களில் அங்கு பிரதிட்டைச் செய்யப் பெற்றுள்ள யந்திரங்கள் சக்தியிழந்து விடும் என்பது இதனால் பெறப்படும்.

அபிடேகங்கள் :

இறைவனுக்கு பல்வேறு வகையான அபிடேகங்களை அவர் அவர் மரபு வழிச் செய்வார்கள்.

“தூய்மையான நீர், எண்ணெய் வாசனைத் திரவியங்கள் கலந்த நீர், பஞ்சகவ்வியம், பஞ்சாமிர்தம், பால், தயிர், தேன் மற்றும் சாறுகள்,

இளநீர், சந்தனம், பன்னீர், திருநீறு, கலசநீர் என்ற வகையில் அபிடேகம் செய்வது பொதுவான முறையாகும்.

பாத்தியத் திரவியங்கள், ஆசம நீயத் திரவியங்கள் அருக்கியத் திரவியங்கள் என்று திரவியங்களை சிவ பூசாவிதி என்றும் நூல் வகைப்படுத்தும்.

பஞ்சகவ்வியம் என்பது, ஆகமவிதிப்படி கூட்டப்பட்ட பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோமயம் எனபவைகளின் தொகுதியாகும். இது பிரம் சுவர்ச்சம் எனவும் பெயர் பெறும். ஐந்து பலம் பாலும், மூன்று பலம் தயிரும், இரண்டு பலம் நெய்யும், ஒரு பலம் கோசலமும், கைப்பெருவிரலிற் பாதி அளவு கோமயமும் கொள்வது பஞ்சகவ்வியமாகும்.

அபிடேகத் தத்துவம் :

நமது அன்பு என்னும் நீரையே பல்வேறு அபிடேகங்களாகப் பாவித்துச் செய்தால் நமக்கு மலங்கள் நீங்கும்

‘ நேயமே நெய்யும் பாலா நிறைய நீரமைய வாட்டில்
பூசனை யீசனார்க்குப் போற்றவிக் காட்டினோமே ‘
“ தம்மிற் சிவலிங்கம் கண்டதனைத் தாம் வணங்கித்
தம்மன்பால் மஞ்சனநீர் தாமாட்டி
என்பது அருளாளர் வாக்கு.

நமது அன்பு எனும் நீரால் இறைவனுக்கு அபிடேகம் செய்தால் அவனது அருள் நீர் நமது துன்பங்களைப் போக்கும் என்க.

மனதில் அன்பை வளர்ப்பதற்கு அறிகுறியாகப் புறத்தே திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனுக்கு அபிடேகம் செய்கிறோம். நீராடிய பிறகு நாம் ஓரளவு உள்ளத் தெளிவை எய்துவது போல, இறைவன் மீது அன்பைப் பெருக்கினால் உள்ளத் தெளிவு தானே வந்து அடையும்.

பால், தயிர், பஞ்சாமிர்தம் முதலியன உடலை வளர்ப்பதற்கு நல்லுணவு ஆகின்றன. நல்லுணவு படைத்து உடலை வளர்ப்பது போல, நல்லெண்ணங்களை எண்ணி உள்ளத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்பற்காக அப் பொருட்களால் அபிடேகம் செய்கிறோம்.

அபிடேக ஆராதனைகள் எல்லாம் இறைவனின் ஐந்தொழிலைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளன.

அபிடேகம் படைத்தல் தொழிலையும், கௌதக பந்தனம் காக்கும் தொழிலையும், தூபம் அழித்தல் தொழிலையும், தீபம் மறைப்பாற்றலையும், கற்பூர அடுக்குத் தீபம் அருளையும் குறிப்பதாகும்.

அபிடேகங்களைச் செய்வதாலும், அதனை அன்பு கொண்டு தரிசிப்பதாலும் நமது தீவினைகள் மாண்டுபோகும். ஆன்மா தூய்மையாக பிரகாசிக்கும். அன்பு நீர் கொண்டு அபிடேகம் செய்து அருள் எனும் நீரைப் பருகுவோம் !

தூப தீப ஆராதனைகள்

மூலவருக்கு அபிடேகங்கள் நடைபெற்றப் பிறகு ஆடைஆபரண அலங்காரங்களைச் செய்வார்கள். இறைவனுக்கு ஆடை அணிவிப்பதும் ஆபரணங்களைப் பூட்டுவதும் வழிபாட்டு முறைகளாகும். பிறகு தூபமிட்டு தீப ஆராதனை செய்வது வழிபாட்டின் உச்ச நிலைகளாகும். இம் முறைகளில் அமைந்துள்ள தத்துவங்களை நாம் உணர்தல் நலம் பயப்பதாகும்.

ஆடை அலங்காரம் :

ஆடை அலங்காரங்கள் செய்வது அத்தலத்தின் மரபுப்படியும், வரலாற்றுப்படியும் அமைந்திருக்கும். அன்பர்கள் தாம் வேண்டும் திருவுருவத்தில் அலங்காரம் செய்வதும் உண்டு. இஃது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், நாம் வாழ்க்கையில் எங்ஙனம் ஓம்புகிறோமோ அதே கோட்பாட்டைத் தெய்வத்தின்கண் காண விழைகிறோம் என்பதையே காட்டுகிறது.

எல்லாம் கடந்து நின்ற பெருமானுக்கு ஆடை ஆபரணங்கள் தேவையில்லை தான். இவைகளை நாம் அணிவித்து தரிசிக்கும் போது நமது மனம் கசிகிறது. உருகிறது. மாந்தர்களின் கண்களால் கண்டு லயிக்கவும் அதனால் மனம் உருகவும் இவ் அலங்காரங்கள் பெரும் உதவிகளைச் செய்கின்றன எனலாம்.

இறைவனை அலங்கரித்த பிறகு, அவருக்கு இனிய உணவை நைவேத்தியமாகப் படைக்கிறோம். கர்ப்பக்கிரகத்தில் வைத்து படைக்கப்படும் போது அங்கு குவிந்திருக்கும் சக்தி, நைவேத்தியத்தில் நிலை கொள்ளுகிறது.

மூலவரிடமிருந்து அருட்சோதி ஒன்று எழுந்து வந்து படையலை ஸ்பரிசிக்கிறது. அத்தகைய அருட்சக்தி பெற்ற பின்பே அது பிரசாதமாகிறது. பிர + சாதம் என்பது மேன்மையுடைய மேன்மை பெற்றச் சாதம் என்பது அதன் பொருள். இறைவனின் அருட்சக்தியை பிரசாதம் மூலம் அன்பர்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இதனால் இறைசம்பந்தம் பக்தர்களுக்கு கிடைக்கிறது.

இதில் இன்னொரு உட்பொருள் உள்ளது. மக்கள் தாம் சேகரிக்கும் நல்ல உணவுப் பொருட்களின் ஒரு பகுதியை இறைவனுக்குப் படைக்கிறார்கள். இறைவனின் பெயரால் பிறகு அது பலருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. இறைவனின் பெயரால் கொடுக்கப்படுகின்ற போது கொடுக்கிறவனுக்குத் தான் கொடையாளி என்கின்ற அகங்காரம் உதிக்காது. இறை பிரசாதத்தை ஏற்கின்றவர்களுக்கும் பிறரிடமிருந்து பொருளை ஏற்பது இகழ்ச்சி என்ன மனப்பான்மையும் வராது. கொடுப்பவரும் ஏற்பவரும் இறைவனின் அன்பர்கள் ஆகிவிடுகிறார்கள். நைவேத்தியத்தால் மனஇணைவு ஏற்படும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தூப தீயாராதனை :

ஆடையலங்காரம் செய்து, மலர் மாலைகளைச் சார்த்தி நைவேத்தியம் வைத்த பிறகு, தூபதீப ஆராதனைகளைச் செய்வார்கள். இவ் ஆராதனைகளைச் செய்யும் முன்பாக திரையிட்டு வைப்பார்கள். அப்போது தூபமிடுவார்கள். தூபமாவது நறுமணமாகும். சாம்பிராணி கொண்டு தூபமிடுவார்கள். இது ஒரு சிறந்த கிருமி நாசினி ஆகும். தூபத் திருத் தொண்டால் முத்திப் பெற்றவர்; குங்கிலியக்கலய நாயனார் ஆவார். மீதூரி தூபம் ஏற்றுவது சிறப்பானதாகும்.

தூபம் காட்டுவதில் தத்துவம் ஒன்று உண்டு. கிரியா சக்தி ரூபமாகிய தூபத்தைச் சிவ சந்நிதானத்திலிருந்து ஆணவமலமாகிய அறியாமையைக் கிரியா சக்தியைக் கொண்டு நீக்குதல் எனும் குறிப்பினை உணர்த்துவதற்கும் ஆகும்.

பிறகு,

திரையை நீக்கி தீபாராதனையைச் செய்பவர்கள் அஞ்ஞானம் என்னும் திரை விலகினால் தான் ஆன்மாவுக்கு இறைவன் வெளிப்படுவான் என்பதை இது சுட்டிக் காட்டுகிறது. அஞ்ஞான இருள் போவதற்கு சிவஞானம் என்னும் தீபங்கள் நமக்கு ஞானத்தை ஊட்டும் வகையில் அமைந்திருப்பதை அறியலாம்.

தீபங்களின் வகைகள் :

ஐந்தடுக்குள்ள அலங்கார தீபம், மூன்றடுக்குள்ள அலங்கார தீபம், நாக தீபம், ரிஷப தீபம், புருஷ தீபம், நடசத்திர தீபம், யானை தீபம், அன்ன தீபம், குதிரை தீபம், மயில் தீபம், ஐந்து தட்டுடன் கூடிய பூர்ண கும்ப தீபம், கோழி தீபம், சிங்க தீபம், மேரு தீபம், ஏழுகிளை கற்பூர ஆரத்தி, கற்பூர ஆரத்தி என்னும் பதினாறு வகை தீபங்களைக் காட்டுவார்கள், பின்பு குடை, கொடி,

விசிறி, கண்ணாடி, சுருட்டி, அம்தாகிரி, சாமரம் அர்க்கிய பாத்திரம் முதலியவைகளை உபசாரங்களாக காட்டுவார்கள்.

தீபம் சமர்ப்பித்தலில் கருத்துகள் பல உண்டு. சித்சத்தியாகிய தீபம் ஆன்மாவினது மலத்தைப் போக்கி ஞானத்தை விளக்குதல் என்பதாகும். பல்வேறு வகையான தீபங்களை இறைவன் முன்பாகக் காட்டுதலுக்கு காரணங்கள் உண்டு. அவற்றுள் முக்கியமானவை ஐந்து தட்டுகளும், குடமும் ஆகும் இதன் கருத்தென்ன ? ஐந்து தட்டுகள் ஈசானம் முதலியவற்றையும், குடம் சாதாக்கிய தத்துவத்தையும் குறிக்கின்றமையால் ஈசானம் முதலியன சாதாக்கியத்தில் ஒடுங்குகின்றன. அச் சாதாக்கியம் சிவத்தில் ஒடுங்குகின்றது என்பதாகும்.

முதலில் பல அடுக்குகள் கொண்ட தீபம் காட்டப்பட்டு, பின் எண்ணிக்கையில் குறைந்து கொண்டே வந்து ஒரு தீபத்தில் வந்து ஆராதனைகள் முற்றுப் பெறுகின்றன. எங்கும் பரந்து வியாபித்து இருக்கும் இறைவனே இங்கு ஓர் உருவம் தாங்கி இருக்கின்றான் என்பதைக் காட்டவே ஆகும். இறைவன் பல நாமம் பல உருவம் தாங்கி நின்றாலும் அவன் ஒருவனே என்பதையும் இறைவனே எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறான், எல்லாம் இறைவனுள் ஒடுங்கி நிற்கின்றன என்பதையும் இவ் தீபாராதனை காட்டுகிறது.

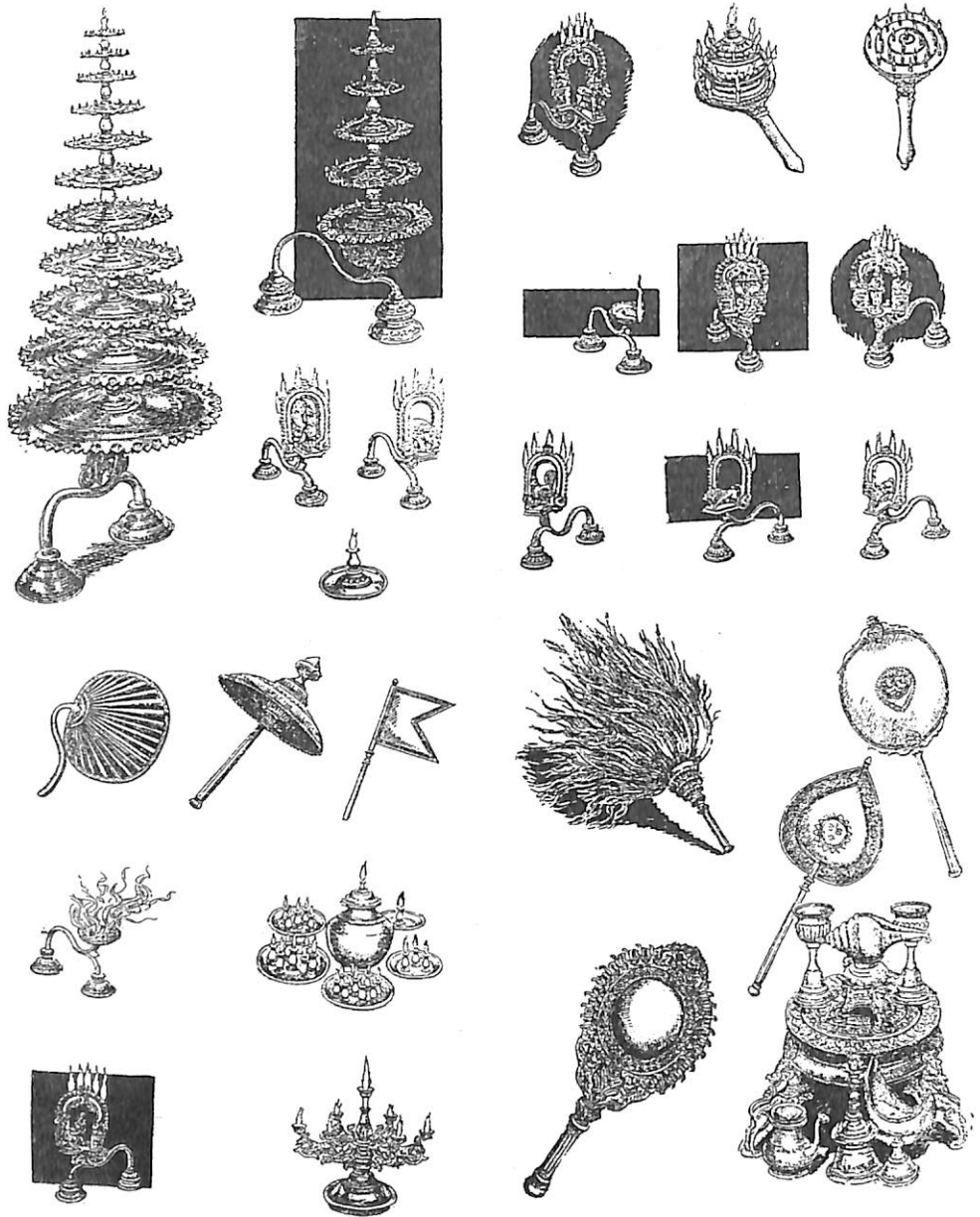
☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

மீதுாரி தூபம்

குங்குலியம் இரண்டு பாகமும், அகில் பொடி ஒரு பாகமும் சந்தனப் பொடி மூன்று பாகமும் சிறிது கற்பூரப் பொடியோடு கூட்டி நல்ல தழலிலே இட்டுத் தூபம் பண்ணுவது மீதுாரி எனப்படும்.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

சோடாச உபசார அங்கங்கள் (தீபங்களின் வகைகள்)

பிரகாரங்களும் மண்டபங்களும்

தூபதீப ஆராதனைகள் முடிந்த பிறகு, தமிழ் வேத பஞ்ச புராணங்களும், மந்திரங்களும் பாடித் துதிப்பார்கள். தேங்காய் உடைத்து படைப்பது போன்ற அனைத்து வழிபாட்டுக் கிரிகைகளும் முடிந்த பின்னர் மகா கற்பூர ஆரத்தி செய்து அதனை இரு கைகளாலும் தொட்டு கண்களில் ஒற்றிக் கொள்வார்கள். பிறகு விரும்பிய பக்தர்கள் அர்ச்சனை செய்து வழிபடுவார்கள்.

இத்தகைய முறைகள் யாவரும் அறிந்ததே. இதன் உட்பொருளை நாம் அறிந்து மேலும் சிறப்பாக இருக்கும் அன்றோ! கற்பூர ஆரத்தி, தேங்காய் உடைப்பு, மணியடிப்பது ஆகியவற்றின் தத்துவங்களைப் பார்ப்போம்.

கற்பூர ஆரத்தி :

இந்து மத வழிபாட்டில் கற்பூரம் முதலிடம் பெறுகிறது. எந்த வழிபாடாக இருந்தாலும் கற்பூரம் இன்றி நிறைவு பெறுவதில்லை.

கற்பூரம் வெண்மையானது. அக்னி பற்றியவிடத்தே அதன் வடிவமாக விளங்கி ஒரு பற்றுமில்லாமல் முற்றும் கரையப் பெற்று ஆகாயத்துடன் கலந்து விடுவது போல, ஆன்மாவானது உயர்ந்த சத்துவ குணத்தை அடைந்து ஞானமாகிய அக்னியுடன் சம்பந்தம் பெற்று தூல, சூக்கும ஆதி சூக்கும ஆகிய மூவகைச் சரீரங்களும், எல்லாப் பற்றுகளும் நீங்கப் பெற்று இறைவனின் திருவடியை அடையும் என்பதையே கற்பூர ஆரத்தி வழிபாடு நமக்குச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

கற்பூரம் ஆன்மாவையும், அதன் வெண்மை நிறம் ஆன்மாவின் உயர்குணமாகிய சத்துவ குணத்தையும், விளக்கிலிருந்து கற்பூரத்தை ஏற்றுவது, ஞான அக்னியால் ஆன்மாவின் மலம் நீங்கப் பெறுதலையும் சுட்டுவதாகும். கற்பூரம் இறுதியில் ஒன்றுமின்றிக் கரைந்து போவது போல ஆன்மாவானது சரீரங்ளெல்லாம் நீங்கப் பெற்று இறைவன் திருவடியில் ஒன்றுபடும். இதனை உணர்த்துவதே கற்பூர ஆரத்தி செய்வதின் நோக்கமாகும்.

தேங்காய் உடைப்பது ஏன் ?

தேங்காய் மீதுள்ள மட்டையை முதலில் நீக்குகிறோம். தேங்காயைச் சுற்றியுள்ள நாரினை நீக்கி அதன் உச்சியில் சிறிது குடுமியை மட்டும் விட்டு விடுகிறோம். இச் செயலை ' நாரி மேளம் ' என்பார்கள். பின் உரித்த தேங்காயை திருக்கோயில் ஆச்சாரியாரிடம் தருவோம். அவர் உச்சிக்குடுமியை நீக்கிய பின் தேங்காயை உடைத்து அதன் உள்ளிருக்கும் நீரை இறைவனிடம் சமர்ப்பித்து, பின் அவ்விரு பகுதிகளையும் இறைவனின் திருவடிகளில்

வைத்துப் படைப்பார். தேங்காயின் நீரை வெளியேற்றுவதை சமஸ்காரம் என்பார்கள்

ஆன்மாக்களிடம் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்னும் மூன்று மலங்கள் உள்ளன. தேங்காய் மீதுள்ள பச்சை மட்டை மாயாமலமாகும். பச்சை நிறம் எப்படி நம்மை கவர்கிறதோ அது போல இந்த உலகமும் போகப் பொருள்களும் நம்மைக் கவர்ந்து இழுக்கின்றன. பச்சை மட்டையின் அடுத்து இருக்கும் நார் கன்ம மலமாகும்

ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிராரத்தம் என்னும் மூவகை கன்மங்கள் ஆன்மாவிற்கு உண்டு. சஞ்சிதம் முன்பிறவிகளில் செய்த வினைகளின் தொகுப்பு. இதனைத் தொகுவினை என்பர். பிராரத்தம் என்பது தொகுவினையில் இருந்து இப்பிறவியில் ஊட்டப்படும் ஊழ் ஆகும். ஆகாமியம் இப்பிறவியில் நாம் செய்யும் வினை. ஆக தொகு வினை, நுகர் வினை, செய்வினை என்ற மூன்றில் இப்பிறவியில் நம்மில் இணைவது நுகர்வினையும் (பிராரத்தம்), செய்வினையும் (ஆகாமியம்) ஆகும். அனுபவித்து பிராரத்த வினையையும், தீயதை செய்யாமல் இருப்பதால் ஆகாமியத்தையும் நாமே முயன்று போக்கிக் கொள்ளலாம்.

தேங்காயின் பச்சை மட்டையையும், நாரினையும் நாமே போக்கிக் கொள்வதைப் போல, உலக மாயை மற்றும் பிராரத்த ஆகாமிய வினைகளையும் நாமே முயன்று போக்கிக் கொள்ளலாம் என்பதே இதன் உட்பொருளாகும்.

தேங்காயின் உச்சியில் உள்ள குடுமியை ஆச்சாரியார் நீக்குவது போல, ஆன்மாவின் முற்பிறப்பில் செய்த சஞ்சித வினையை குருநாதரால் உபதேசிக்கப் பட்டு, அவரால் தான் போக்க முடியும் என்பதும், குடுமியை நீக்கிய பின் தேங்காய் முக்கண் தெளிவாகத் தெரிவது போல, குருவால் உபதேசிக்கப்பட்ட பின்பே மாயை, கன்மம், ஆணவம் என்னும் முப்பொருள் உண்மை தெரியவரும் என்பதும் குடுமியை நீக்கிய அடுத்த விநாடியே தேங்காயை இருகூறாக உடைப்பது போல, ஆன்மாவுக்கு முப்பொருள் உண்மை உணர்ந்த அந்த விநாடியே ஆணமலத்தின் வலிமை இருகூறாகி ஒடுங்கும் என்பதும் தத்துவப் பொருளாகும்.

தேங்காய் ஓடு பிளந்தால் உள்ளே வெண்பருப்பு தோன்றும். அதில் இளநீர் சிடைப்பது போல, ஆன்மாவின் ஆணவம் என்ற ஓடு பிளந்தால் ஆன்மாவில் உள்ளே சித்த சுத்தி தோன்றும். பின்பு பரமானந்த அமிர்தமாகிய அருள் சத்தி ஆன்மாவிற்குக் கிட்டும் என்பது தத்துவ விளக்கமாகும்.

பிரகாரங்கள் :

கற்பூரத்தை கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டு விபூதி பிரசாதங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு வெளியே வருகிறோம். வெளியே வரும் போது முதலில் உட்பிரகாரத்தை வலம் வருதல் வேண்டும். உட்பிரகாரத்தில் அமைந்திருக்கும் மூர்த்திகளையும் வணங்கிக் கொண்டே வலம் வருதல் வேண்டும்.

பெரும்பாலும் ஐந்து அல்லது மூன்று பிரகாரங்கள் கோயிலில் அமைந்திருக்கும் ஒவ்வொரு பிரகாரங்களும் ஒவ்வொரு கோசத்தைக் குறிப்பதாகும். கோசம் என்பது உடம்பு ஆகும். நமக்கு ஐந்து உடம்புகள் உண்டு. அன்னமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞான மய கோசம், ஆனந்த மய கோசம் என்பனவாகும். இக் கோசங்களே பிரகாரங்கள் ஆகும். இதனை மூன்றாக வகைப்படுத்துவர். மனோமய கோசம், விஞ்ஞான மய கோசம், ஆனந்த மய கோசம் என்பன மூன்றும் சேர்ந்ததை அதிகுக்கும் சரீரம் என்பர். பிராணமய கோசத்தை சூக்கும சரீரம் என்பர். அன்னமய கோசத்தை தூல சரீரம் என்பர். இத்தகைய மூன்று உடம்புகள் மூன்று பிரகாரங்களைக் குறிக்கின்றன.

வழிபடுவோர் ஐந்து அல்லது மூன்று பிரகாரங்களைச் சுற்ற வேண்டும் என்பதில் உட்பொருள் உண்டு. ஐந்து கோசங்களையும் மூவகைச் சரீரங்களையும் கடந்து இறைவன் விளங்குகிறான் என்பதை உணர்துவதற்காகவே ஆகும்.

ஆன்மாவிற்கு முதற்கண் மாயையான உடம்பு கிடைக்கும் போது ஒரு விதமான இன்பம் கிட்டுகிறது. இதனையே இன்ப உடம்பு அல்லது ஆனந்த மய கோசம் என்பர். பின்பு ஆன்மாவிற்கு காலம், நியதி, கலை, வித்தை அராகம் புருடன் என்பன காட்டப்படுவதால் சிறிது அறிவு ஏற்படுகிறது. இதனையே அறிவு உடம்பு அல்லது விஞ்ஞான மயகோசம் என்பர்.

ஆனந்த மய கோசம், விஞ்ஞான மய கோசம் மனோ மய கோசம் ஆகியவைகளே அதிநுண்ணுடம்பு என்பர். இவைகளே உட்பிரகாரமாக அமைகின்றன. மனத்திற்கும் அறிவுக்கும் இன்பத்திற்கும் அப்பாலும் அதே நேரத்தில் இதற்கு மிக அருகிலும் இறைவன் உள்ளான் என்பதை இந்த உட்பிரகாரத் தத்துவம் காட்டுகிறது.

குறிப்பாக இன்ப உடம்பான ஆனந்த மய கோசமே முதல் உட்பிரகாரமாகும். இதில் தான் சிவமூர்த்தங்களான தட்சிணா மூர்த்தி, இலிங்கோற்பவ மூர்த்தி ஆகியவைகள் அமைந்திருக்கும். உட்பிரகாரத்தில் வலமாக வந்து அம் மூர்த்தங்களை வணங்குதல் வேண்டும். உட்பிரகாரத்தில் சண்டிகேஸ்வரர் அமர்ந்திருப்பார். அவரை வணங்கி சிவதரிசனப் பலனைப் பெறுதல் வேண்டும்.

அடுத்தடுத்துள்ள பிரகாரங்களில், நவக்கிரகங்கள் பரிவார தெய்வங்கள், திருக்கோயிலின் மரபுக்கேற்ற திருவுருவங்கள், உற்சவ மூர்த்தி ஆகிய திருவுருவங்கள் அமைந்திருக்கும் அத்திருமேனிகளை வலம் வந்து வணங்கி தரிசிக்க வேண்டும்.

மண்டபங்கள் :

திருக்கோயிலில் ஐந்து வகையான மண்டபங்கள் அமைந்திருக்கும். அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், ஸ்நான மண்டபம் அலங்கார மண்டபம், சபா மண்டபம் என்பனவாகும். இம் மண்டபங்கள் நிவிருத்திக் கலை, பிரதிட்டாக் கலை, வித்யாக் கலை, சாந்திக் கலை, சாந்தியதீதக் கலை என்னும் பஞ்சகலைகளைக் குறிப்பதாகும்.

ஐந்து கலைகளையும் ஐந்து சக்திகள் இயக்கி ஆன்மாவுக்கு உதவுகின்றன. நிவர்த்திக் கலைக்கு கிரியா சக்தியும், பிரதிட்டா கலைக்கு ஞான சக்தியும் வித்யா கலைக்கு இச்சா சக்தியும், சாந்தி கலைக்கு ஆதி-சக்தியும், சாந்தி யதீதக் கலைக்கு பராசக்தியும் இயக்கும் சக்திகளாவர். திருவருட் சக்தி ஒன்றே செயல் வேறுபாட்டால் இவ்வாறு வேறாய் உள்ளது. இந்தச் செயல்கள் அனைத்தும் ஆன்மா அவததையில் இருக்கும் நிலையில் அதன் அறிவின் கண் நிகழ்த்தப்பெறுவது என்பதை உணர்தல் வேண்டும்.

உலகம் மாயை நிலையற்றது. இதிலிருந்து விட்டு விலகி இருக்க வேண்டும் என்ற பிரபஞ்ச விடுதலையை அறிவினில் உள்நின்று கிரியா சக்தி உணர்த்தும். இந் நிலை நிவர்த்திக் கலை எனப்படும். விடுதலை செய்த பிரபஞ்சத்தை மீண்டும் ஆன்மா பற்றாமல், பெற்ற பிரபஞ்ச நீக்கத்தை ஞானசக்தி நிலைப்படுத்தும். இந்நிலை பிரதிட்டாக் கலை எனப்படும். மாறாக் காட்டிலிருந்து விடுதலை அடைந்த ஆன்மாவுக்கு உண்மைப் பொருளை இச்சா சக்தி உணர்த்தும். இந்நிலை வித்தியாக்கலை எனப்படும். பொருளை உணர்ந்த ஆன்மா அம் மெய்ப்பொருளிடத்து அடங்கியிருக்க ஆதிசக்தி உதவும். இந் நிலை சாந்திக்கலை எனப்படும். மெய்ப் பொருளை உணர்ந்த ஆன்மா அப்பொருளில் தாம் அடங்கியிருக்கிறோம் என்ற உணர்வின்றி அதிலே அழுந்தி நிற்க திருவருள் ஆகிய பராசக்தி அருள்புரிவாள். இந்நிலையை சாந்தி அதீதக்கலை எனப்படும்.

திருக்கோயிலை வலம் வரும் போது பஞ்ச கலைகளையும் ஆன்மாவுக்கு அருளும் பஞ்ச சக்திகளையும், நாம் அறிந்து உய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவே பஞ்ச மண்டபங்களை அமைத்துள்ளார்கள். அம் மண்டபங்களை வலம் வந்து கொடி மரத்துக்கு அருகே வந்து அங்கே வணங்குதல் வேண்டும். ஏகாங்க வணக்கம். திரியங்க வணக்கம், பஞ்சாங்க வணக்கம், ஷட்டாங்க வணக்கம், அட்டாங்க வணக்கம் என்பனவற்றில் ஏதேனும் ஒரு முறையில் வணங்குதல் வேண்டும்.

பின்பு ஒரு மண்டபத்தில் அமர்ந்து ' சிவாயநம ' என்னும் மூலமந்திரத்தை நூற்றெட்டு முறையோ அதற்கு மேற்படவோ உச்சரித்து, தான் கண்ட இறைவுருவத்தை தியானித்து இருத்தல் வேண்டும். பின்பு சிறிது நேரம் தன்னைப் பற்றிய சுயசோதனையில் ஈடுபட்டு, பின்பு அங்கிருந்து எழுந்து கோபுர வாசல் வழியே வெளி வந்து, மீண்டும் கோபுர தரிசனம் செய்து செல்லல் வேண்டும்.

வழிபாட்டின் உட்பொருளை உணர்ந்து வழிபாடு செய்தால், இம்மையில் நிம்மதியும் மறுமையில் வீடுபேறும் கிட்டும் என்பது திண்ணம்.

திருவிழாக்களும் தத்துவங்களும்

ஆலய வழிபாடு முறைகளையும் அதன் தத்துவங்களையும் அறிந்து கொண்ட நாம் இப்போது ஆலயத் திருவிழாக்களைப் பற்றியும் அதன் தத்துவங்களைப் பற்றியும் இங்கே காண்போம்.

திருவிழாக்கள் :

ஆலயங்களில் பத்து நாட்களும் அதற்கு மேற்பட்ட நாட்களிலும் மிகச் சிறப்பாகப் பூசைகள் நடத்தி அங்குள்ள மூர்த்திகளின் திருவுருவங்களைப் பலவித வாகனங்களின் மேல் எழுந்தருளச் செய்து நடத்துவிக்கும் விழாவிற்கு திருவிழா என்று பெயர். இதனை ' மகோத்ஸவம் ' எனவும் அழைப்பார்கள்.

மஹா - பெரிய, உத் - உயர்வான, ஸவ - படைத்தல் முதலிய தொழில்களைக் குறிப்பதாகும். பெரிய உயர்வான ஐந்தொழில்களைச் சுட்டும் வகையில் அமைக்கப்பட்ட விழாக்கள் தான் மகோத்ஸவம் ஆகும்.

இத் திருவிழாக்கள் பல்வேறு ஊர்களில் பலவிதமாக நடைபெறுகின்றன. காரணாகமம், காமியாகமம், வாதுளாகமம் முதலிய பல ஆகமங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு விழாக்கள் நடைபெறுவதால் ஊருக்கு ஊர் விழாக்கள் வேறுபடுகின்றன.

திருவிழாக்களின் வகைகள் :

ஒரு நாள், மூன்று, ஐந்து, ஏழு, ஒன்பது, பன்னிரண்டு நாட்கள் உத்ஸவம் நடைபெறும். இந்த ஆறு வகை விழாக்களை முறையே சைவம், சாத்வீகம், பார்த்தீவம், ஸ்ரீகரம், சௌக்கியம், பைத்ருகம், எனக் கூறுவார்கள், பதினொன்று, பதின்மூன்று, பதினைந்து, பதினேழு, இருபத்தொன்று நாட்கள் நடப்பது உண்டு. இவ் உத்ஸவத்தை முறையே புக்தி, கௌமாரம், சாயுத்ரம், சாந்தரம், சௌரம், சாவரம் எனப் பெயரிட்டு அழைப்பார்கள்.

திருவிழாக் கிரியைகள் :

ஆலயங்களில் உத்ஸவம் நடக்கும் போது பல்வேறு கிரியைகளைச் செய்வார்கள்.

விருஷயாகம், துவஜாரோகணம், ப்ரகத்தாளம் அங்கரம், யாகசாலை, அஸ்த்ரயாகம், பலிதானம், யானக்கிரமம், பரிவேஷம், நீராஜனம், கௌதுகம், தீர்த்த சங்கிரணம், கூர்ணோத்ஸவம், தீர்த்தம் அவரோகணம், ஸ்நபனம் விவாகம், பக்தோத்ஸவம் என்னும் பதினெட்டுக் கிரியைகள் திருவிழாவின் போது செய்யப்படும்.

மேற்கண்ட பதினெட்டுக் கிரியைகள் அனைத்தும் இறைவனின் ஜந்தொழில்களை உணர்த்துவன ஆகும்

அங்குரார்ப்பணம், விவாகம், துவஜாரோகணம், காப்பு கட்டுதல் முதலியன படைத்தல் தொழிலையும்; வாகனாதி உத்ஸவம், இறைவனின் காத்தல் தொழிலையும், கூர்ணோத்ஸவம், ரதா ரோகணம் முதலியன அழித்தல் தொழிலையும்; சக்தி பூடலால் அருளல் தொழிலையும்.

அக்கிரிகைகள் உணர்த்துகின்றன.

பத்துநாள் திருவிழாவும் தத்துவங்களும் :

திருக்கோயில் ஐந்து வகையான மண்டபங்கள்

முதல் நாள்	- பருவுடம்பு நீக்கத்தையும்
இரண்டாம் நாள்	- நுண்ணுடம்பு நீக்கத்தையும்
மூன்றாம் நாள்	- மூன்று வினை, முக்குணம், முக்குற்றம், முப்பற்று நீக்கத்தையும்
நான்காம் நாள்	- நாற்கரணம், நால்வகையான தோற்ற நீக்கத்தையும்
ஐந்தாம் நாள்	- ஐம்பொறி, ஐந்தவத்தை ஐந்து மல நீக்கத்தையும்
ஆறாம் நாள்	- காம, குரோத, லோப, மத மார்ச்சியமென்னும் ஆறுகுற்ற நீக்கத்தையும்
ஏழாம் நாள்	- ஏழுவகைப் பிறப்பு நீக்கத்தையும்,
எட்டாம் நாள்	- எண் குண விளக்கத்தையும்
ஒன்பதாம் நாள்	- நவபேத விளக்கத்தையும்
பத்தாம் நாள்	- பேரானந்தக் கடலிற் படிவதையும் உணர்த்துவதாகும்.

பத்துநாட்களும் - வாகன உலாவும் :

பத்து நாட்களில் நடைபெறும் வாகன வீதி உலாவில் உள்ளார்ந்தத் தத்துவம் உண்டு. பத்து நாட்களிலும் இறைவன் பல்வேறு வாகனங்களில் எழுந்தருளி வீதியுலா வந்து அருங்காட்சியளிக்கிறார். இதன் தத்துவத்தை நாம் உணர்ந்து கொள்ளுவது நலம்பயப்பதாகும்.

முதல் நாள் :

விருஷவாகனத்தில் இறைவன் எழுந்தருளியிருப்பார். இதை ' விருத்திக் கிரம படைப்புக் கோலம் ' என்பர். மரத்தில் இலைகள் கிளைகள் முதலியன போல, தத்துவங்களாகவும் எண்ணிறந்த ஜீவராசிகளாகவும் கடவுள் விளங்குகிறார். அஃதாவது இத்தகைய படைப்புக் கெல்லாம் வேராக இருப்பது ' அருள் ' என்ற சக்தியோடு கூடிய அறிவு என்ற சிவமே என்பதாகும்.

இரண்டாம் நாள் :

இறைவன் சூரிய பிரபை, சந்திர பிரபையில் எழுந்தருளி அருட்காட்சித் தருவார். இரு ' விருத்திக் கிரம காத்தல் கோலம் ' என்பர்.

உலகத்திலுள்ள உயிர்கள் பிழைத்திருப்பதற்குக் காரணம் சூரிய வெப்பமே ஆகும். அவ் வெப்பம் இல்லாவிடில் புசிப்பதற்குப் புல்லும் கிடைக்காது. அவ்வெப்பமே கடலில் நீரையுண்டு மேகங்கள் மூலமாய் மழையைத் தருவிக்கின்றது. இன்னும் எல்லா வகையான தொழில்களுக்கும் அது மூல சக்தியாய் விளங்குகின்றது. எனவே உலகத்தைக் காப்பாற்றுவது சூரியனின் தொழில்.

சந்திரன் இன்பத்தைத் தருபவன். ஆகையால் சூரிய, சந்திர, பிரபையில் இறைவனை எழுந்தருளச் செய்து வணங்குகிறோம்.

மூன்றாம் நாள் :

பூத வாகனத்தின் மீதும், இறைவன் எழுந்தருளி வருவான். இது அழித்தல் தொழிலைச் சுட்டும் கோலமாகும்.

ஆன்மாக்கள் வினைவழி பூத சரீரம் (பருபுடம்பு) நீங்கும் காலத்தில், அவைகளைக் கொண்டு போகும் தொழிலுடையன இப் பூத கணங்களே ஆகும். அன்றி இப் பூதவாகனத்தின் மீது எழுந்தருளுவது பஞ்ச பூதங்களினின்றும் வேறானவன் என்றும் அப்பூதங்களின் தலைவன் என்றும் காட்டுவதற்கேயாகும்.

நான்காம் நாள் - நாக வாகனம் :

நாகப் பாம்பின் மீது இறைவன் எழுந்தருளி வருவான். இது, மறைத்தல் தொழிலைச் சுட்டும் கோலமாகும்.

நஞ்சு, மாணிக்கம் படமாகிய மூன்றையும் மறைத்து, வேண்டும் போது வெளிப்படுத்தும் திறமையுடையது பாம்பு. அதுமட்டுமன்றி தானும் மறைந்திருந்து வேண்டும் போது புற்றிலிருந்து வெளிவரும் தொழிலுடையது. எனவே நாக வாகனம் மறைத்தற் தொழிலாகிய திரோதன சக்தியைக் குறிப்பிடுவதாகும். குண்டலினி சக்தி, சுழுமுனைநாடி, முதலியவற்றோடு ஒப்பிடும், இந்நாளில் கைலாச வாகனமாக வந்து பரமபதி தானே என்பதைக் காட்டும் என்றும் கூறுவர்.

ஜந்தாம் நாள் ரிஷபவாகனம் :

ரிஷபவாகத்தில் இறைவன் எழுந்தருளி வருவான். இது அருளாற்றலைச் சுட்டும் அனுகிரகக் கோலமாகும்.

பசுபதி தான் என்பதையும், தர்ம தேவதையை இடமாகக் கொண்டவன் என்பதையும் இக்காட்சி நுட்பமாக உணர்த்தும். ரிஷபம் எவ்வகையான மாசுமற்றது. சுத்த வெள்ளை நிறமுடையது. சமம் முதலிய நான்கு குணங்களை கால்களாகவுடையது. ஆணவ மலத்தை ஒழித்து அருளக்கூடிய அறிவாகிய பெருமானை பணிவுடன் ஏற்று நிற்கின்றது. ஆன்மாக்களும் இங்ஙனம் ஆகும் போது தான் இறைவனின் பேரருள் சுரக்கிறான் என்க. சிவனடியார்கட்கு இறைவன் ரிஷபவாகனாருடராகவே காட்சியளிக்கிறான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆறாம் நாள் - யானை வாகனம் :

யானை வாகனத்தின் மீது இறைவன் எழுந்தருளி வருவது லயக்கிரம (ஒடுங்கும் முறை) சிருஷ்டிக் கோலமாகும்.

மரம் சிருஷ்டியை உணர்த்துவது போல, விரிந்து பாகுபாடுகளை எல்லாம் ஒடுங்கிய ஒரே பிண்டமாகப் பருமனான உடம்பையுடைய யானையைப் போல, ஒடுங்கிவிடுவது லயக்கிரமத்தில் இறுதி நிலையாகும். எல்லாப் பொருள்களும் சிவத்துள் ஒடுக்கம் என்பதை இது குறிக்கிறது. மேலும், யானை ஓங்காரத்தின் வடிவமாகும். இவ்யானையின் மீதமர்ந்து வருவது ஓங்கார நாயகன் என்பதை உணர்த்தவே ஆகும். ஓங்காரத்தில் எல்லாம் ஒடுக்கம். ஓங்காரம் சிவத்துள் ஒடுக்கம் என்பது உட்பொருளாகும்.

ஏழாம் நாள் - நந்தி வாகனம் :

நந்தி வாகனத்தின் மீதமர்ந்து இறைவன் வருவது. ஆன்மாக்களுக்கு வழிகாட்டும் திருக்கோலமாகும். நந்தியம் பெருமான் மூலமாகவே அபர ஞானமாகிய ஆகமங்கள் ஆன்மாக்களுக்கு கிடைத்தன. ஆன்மாக்களுக்கு மெய்யுணர்வை உணர்த்திய நந்தியம் பெருமான் ஆச்சாரிய புருடராவார்.

ஒரு குருநாதரை அதிட்டித்து நின்றே இறைவன் ஆன்மாக்களை பரிபக்குவப்படுத்துவார் என்பதையே இது காட்டுகிறது.

எட்டாம் நாள் - குதிரை வாகனம் :

குதிரை வாகனத்தின் மீது இறைவன் எழுந்தருளி வருவது ஆற்றலின் திருக்கோலமாகும்.

சுவாசம் மேலும் கீழும் செல்லுவது ஆகிய வாசி நாடியில் சுவாசாகார அஸ்வசாரியைக் காட்டுவதாகும். மேலும் பேராற்றல் உடைவன் என்பதை உணர்த்துவதாகும்.

ஒன்பதாம் நாள் :

தேரின் மீது அமர்ந்து இறைவன் எழுந்தருளி வருவது அண்ட சராசங்களையும் பிண்டங்களையும் இயக்குபவன் என்பதை உணர்த்தவே ஆகும்.

அண்டத்தின் சொரூபம் எட்டு அடுக்குகளாகும். உச்சியிலிருக்கும் கும்பம், சோட சாந்தம்; கீழுக்கு துவாத சாந்தம்; அடுத்தது மஸ்தம ஆதிஸ்தானம்; அடுத்தது மஸ்தக மத்தியஸ்தானம்; அடுத்தது அந்தஸ்தானம்; அடுத்தது புருவ மத்திஸ்தானம்; நடுவில் தாங்கும் குத்துக்கால்கள் தத்துவக் கால்கள் ஆகும்.

முன் மூன்று துறைகள் மூன்று கண்கள் பின்னவை கிகையும் இடவலக் காதுகளுமாகும். இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கேடய பீடம் முப்பாழ், குதிரைகள் சூரிய சந்திரக் கலைகள், வாசியாகும், சாரதி அக்னிக்கலை இவை நாசியாகும்.

அடுத்து தண்டஸ்தானம், அடுத்து இருதயஸ்தானம், அடுத்து நாபி, அடுத்து அடுக்கு குண்டலினிஸ்தானம். பத்துச் சக்கரங்களும் தச வாயுக்கள்.

இறைவன் இதற்குத் தலைவன் நான் ஒருவனே என்று உணர்த்தி இவ்வாறமை பிண்ட தத்துவசாரமாகியத் தேரில் தசவாயுக்களாகிய சக்கரங்களை நிறுத்தி, அசைவற்ற மனத்தை உந்தி குண்டலினியிலிருந்து நாபிக்கும், அதிலிருந்து கண்டத்திற்கும், அதிலிருந்து வாய்க்கும் ஏற்றி லயப்படுத்துவான். பின்பு நாசிக்கும் அங்கிருந்து கண் வழியாகவும் நடுவழியாகவும் மேல் நோக்கி ஆறாம் அடுக்காகிய புருவமத்திக்கும் ஏற்றி லயப்பட்டு சும்மாவிருந்தபடி இருக்கும். நித்திய சுதியாய் இருந்திடல் வேண்டும் என்ற லயக்கிரமத்தைக் காட்டுகிறது.

பத்தாம் நாள் - பிச்சாடன மூர்த்தி :

பிச்சாடன மூர்த்தி திருக்கோலம் தாருகாவனத்து முனிவர்களும், விஷிபத்தினிகளும் ஆணவ மலத்தால் தாங்கள் சுதந்திரர்கள் என்று எண்ணி கடவுளை மறந்தனர். அவர்கள் பரசுதந்திரர்கள் என்று உணர்த்தும் பொருட்டு கொண்டக் கோலமே இதுவாகும்.

ஆன்மாக்களுக்கு தாம் பரசுதந்திரன் என்று உணர்ந்த இறைவன் இக்கோலம் கொண்டதால் இஃது அருட்கோலம் ஆகும்.

பதிநிறைவு நாள் :

ஐந்தொழிலை உணர்த்துவதே நடராசர் திருக்கோலமாகும். படைத்தல் உடுக்கையிலும், காத்தல் அபயகரத்திலும், அழித்தல் எரிதாங்கிய கையிலும் மறைப்பாற்றல் ஊன்றிய காலிலும், அருளாற்றல் தூக்கிய காலிலும் குறியிடாகவுள்ளன என்று சித்தாந்த சாத்திரங்கள் கூறும். பஞ்சகிருத்தியத்தின் தரிசனமே நடராசர் தரிசனம் என்பர்.

தீர்த்த வாரி :

இறைவனின் அருளைப் பெற்ற உயிர்கள் அவனது அருட்பெருக்கில் அமிழ்வதைக் குறிக்கின்றன. நீராடி ஆலயத்தினுள் சென்று வணங்குவது திருவடிப் பேறு அடைதலைக் குறிப்பதாகும்.

கோபுர தரிசனத்தில் தொடங்கி, ஆலயத்திருவிழாக்கள் வரையிலான வழிபாட்டு முறைகளை இது வரைப் பார்த்தோம். அதன் உட்பொருளையும் அறிந்தோம்.

அன்பர்கள் உள்ளார்ந்த தத்துவங்களை அறிந்து, உணர்ந்து ஆலய வழிபாட்டினைச் செய்தால், இறையருள் கிட்டும் என்பது திண்ணம்.

உணர்ந்து வழிபாடு செய்வோம்.

எல்லா நலமும் பெறுவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவாயநம்

தோன்றிய மந்திரங்கட்
கெல்லாம் முதன்மை
வாய்ந்தது;
தாயாகவுள்ளது. திரு
ஐந்தெழுத்து
மந்திரத்தின் முன்
ஏனைய மந்திரங்கள்
பகல் விளக்குப் போல்
வலியிழந்து ஒழியும்.
ஆதிமந்திரம்
அஞ்செழுத்து ஒதுவார்
கண்ணெடுத்து
நோக்கும் திசையினும்
'ஏனை மந்திரம்'
நண்ணாது என்று
சேக்கிழார் அடிகள்
அருளினார்.
திருவைந்தெழுத்து
எப்போதும் எண்ண
வேண்டுவது. அது
கூற்றுவனை அஞ்ச
உதைப்பது. அது
நான்மறைப்
பொருளாவது. அது
ஞானம்
கல்வியாயிருப்பது. அஃது
ஒதுவாரை நன்னெறிக்கு
உய்ப்பது. அஃது
எக்காலத்தும்
எவ்விடத்தும்
துணையாயிருப்பது. அது
வல்வினை அகற்றி
நல்லின்பம் நல்குவது.
அது தீங்கை அகற்றி
நலம் ஒங்குவிப்பது.
அது வேண்டுவார்க்கு
ஈண்டிய அமிழ்தம்
அளிப்பது. அது செய்த
பாவங்களை எய்த
ஒண்ணாதபடி அறுப்பது.
அது சித்தந் தெளியும்
சீர்மையருள்வது.
அது தீய பிறவி நோய்
தீர்க்கும் மருந்தாவது.

